

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2022 M. RUGSĖJIS NR. 9 (157)

DĖMESYS – ŠVIETIMUI

LTKO RUDENĮ PASITIKO VAIKAMS IR JAUNIMUI SKIRTAIS PROJEKTAIS BEI TRADICINIĄIS MOKYMAIS, KURIUOSE ŽINIAS GILINA IR OLIMPIEČIAI

WWW.LTKO.LT

NAUJIENA

Tik internete žaisk su savo skaičiais!

Pristatome naujieną tik internetu – žaidimą TELELOTO+. Nuo šiol TELELOTO bilietus galite papildyti savo pasirinktais skaičių deriniais.

Jei 3, 4 ar 5 jūsų pasirinkti skaičiai sutaps su pirmaisiais 12 išriedėjusių kamuoliukų – džiaugsitės TELELOTO+ laimėjimais!

lotoit

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 9 (157), 2022 m.

5

SKAITYTOJAMS

LTKO PREZIDENTĖS MINTYS

6

MOKYMAI

ŽINIOS GILINAMOS IR STATANT BOKŠTUS

10

ATGARSIAI

FORTŪNOS ĮKAITAI

14

FESTIVALIS

UŽ SĖKMĘ EJOJ ARENOSE – APDOVANOJIMAI
ŽVALGYBA ITALIJOJE

16

OLIMPINIS MĖNUO

PRADINUKAMS – OLIMPIEČIŲ IR
SPECIALISTŲ PAMOKOS

18

TRADICIJA

„SVAJONIŲ KOMANDOS“ PASITINKA JAU PENKTĄ
SEZONĄ

20

#HEFORSHE

TRENERĘ ĮKVEPIA APLINK MATOMI PAVYZDŽIAI

22

SITUACIJA

TREKO PADANGĖJE – IR TAMSŪS DEBESYS

24

IŠ ARTI

MITĄ GALUTINAI SUGRIOVĖ SUOMIAI

26

PROJEKTAS

OLIMPIEČIAI IŠTIESĖ RANKĄ UKRAINIEČIŲ VAIKAMS

28

SUKAKTIS

LIETUVOS SPORTO ŽURNALISTIKAI – 100 METŲ

31

PULSAS

SVARBIAUSI OLIMPINIO SPORTO ĮVYKIAI

32

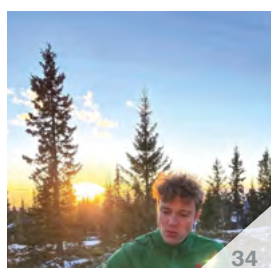
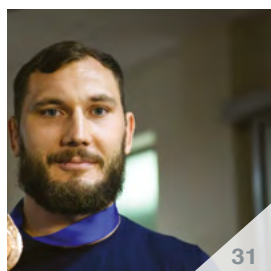
KRONIKA

LTKO ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

DVIGUBAS TALENTAS

Kanojininkas Henrikas
Žustautas projekto „Olimpinis
mėnuo“ pristatyme
Sauliaus Čirbos nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Lina Motužytė
Marytė Marcinkevičiūtė
Bronius Čekanauskas
Dalia Musteikytė
Vytautas Žeimantas
Ieva Marija Černiauskaitė
Dominykas Genevičius

FOTOGRAFAI

Alfredas Pliadis
Saulius Čirba

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga
su savo skaitytojais, privalu
pranešti, kad informacijos šaltinis –
„Olimpinė panorama“

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

RUDUO – OLIMPINIO ŠVIETIMO INICIATYVOMS

RUDENĮ PRASIDEDA NE TIK NAUJI MOKSLO METAI, BET IR NAUJAS OLIMPINIO ŠVIETIMO PROJEKTŲ SEZONAS. APIE VYKSTANČIAS IR BŪSIMAS FIZINIO AKTYVUMO SKATINIMO INICIATYVAS „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBASI SU LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Rudenį tūkstančiai Lietuvos vaikų grįžta ne tik į darželius ir mokyklas, bet ir į LTOK olimpinio švietimo projektus.

Tikrai taip. Pasikeitus aukšto meistriškumo sporto finansavimo sistemai, kai nebegalime finansiškai prisidėti prie sportininkų rengimo, olimpinis švietimas tampa pagrindiniu LTOK prioritetu, todėl apskuk tikrai nemažinsime.

Olimpinio švietimo projektai kasmet išjudina dešimtis tūkstančių įvairaus amžiaus vaikų. Dalyvaudami mūsų iniciatyvose jie ne tik ugdo įprotį sportuoti, bet ir asmenines savybes, tokias kaip lyderystė, bendradarbiavimo, komandinio darbo įgūdžiai.

Iš tiesų rugpjūtis ir rugsėjis buvo labai intensyvūs. Pristatėme penktą lyderystę ir socialinę įtrauktį skatinančio Britų tarybos Lietuvoje inicijuoto projekto „Svajonių komandos“ sezoną.

Esame pirmasis nacionalinis olimpinis komitetas, su kuriuo Britų taryba pradėjo bendradarbiavimą. Labai džiaugiamės šia partneryste. Per penkerius metus jaunesni lyderiai tapo bendruomene, kuri stipriai plečiasi. Šiomet projektas vyks ne tik Klaipėdoje, bet ir Šalčininkuose bei Visagine.

Intensyviai ruošėmės „Olimpinio mėnesio“ projektui, Lietuvos mažųjų žaidynių projekto startui, Olimpinių vertybių ugdymo programos (OVUP) mokymams. Čia turiu pasidžiaugti, kad Tarptautinis olimpinis komitetas (TOK) mus, kaip šios programos įgyvendinimo lyderius Europoje, pakvietė pasidalyti gerą patirtimi ir metodais.

Praėjusį sezoną pradėjome kalbėti apie fizinį raštingumą ir jo svarbą ugdymo sistemoje. Kartu su partneriais iš Didžiosios Britanijos gryniname Lietuvai tinkantį fizinio raštingumo modelį, kurį netrukus pristatysime.

LTOK jau tradiciškai spalį paskelbė olimpinį mėnesių. Kuo šiemet projektas kitoks?

Džiaugiamės šio projekto sėkme. Pernai prie iniciatyvos prisijungė beveik 2 tūkst. pradinių klasių iš 59 savivaldybių, o šiemet turime 2682 klases iš visų Lietuvos savivaldybių! Tai reiškia, kad projekte dalyvaus apie 50 tūkst. vaikų. Vadinas, einame teisinga linkme.

Šiomet per praktines įdomias veiklas, žaidimus ir intriguojančius susitikimus vaikai kalbės apie sveiką mitybą, emocinę sveikatą, bendradarbiavimą ir, žinoma, daug judės. Mūsų tikslas – vaikus sudominti sveika gyvensena, todėl į projektą įtraukėme žinomų sportininkų, visuomenininkų, pramogų pasaulio atstovų.

Labai džiaugiuosi, kad iniciatyvą globoja pirmoji ponija Diana Nausėdienė. Esame jai be galo dėkingi už tai, kad prisideda prie vaikų fizinio aktyvumo skatinimo. Padėkoti norisi ir pedagogams bei tėveliams. Jie savo entuziazmu, įsitraukimu ir kūry-

Martyno Zarenbos nuotr.

biškumu įkvepia atžalas judėti ir mums labai padeda išjudinti tūkstančius vaikų.

Didžiulio dėmesio kasmet sulaukia Lietuvos mažųjų žaidynės. Ar tai populiariausias olimpinio švietimo projektas?

Nenorėčiau nieko išskirti, tačiau šia iniciatyva išties ypač džiaugiamės. Manau, nebus per drąsu pasakyti, kad šio projekto dalyviai yra viena didelė šeima, kurios nariai vieni kitus palaiko, džiaugiasi pasiekimais, dalijasi idėjomis. Milžinišką indėlį į šią iniciatyvą įdėjo mūsų partneriai Respublikinė ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacija (RIUKKPA). Jos pastangomis šiandien Mažųjų žaidynės yra ne projektas, o bendruomenė.

Jau vasarą sulaukėme klausimų, kada gi bus galima užsiregistruoti. Registracija startuoja spalį, o RIUKKPA jau ruošia įtraukiančias užduotis ir smagias estafetes. Tikimės, kad šį sezoną dar daugiau darželinukų pajus judėjimo džiaugsmą.

Lektorius L. Balaiša

ŽINIOS GILINAMOS IR STATANT BOKŠTUS

PUIKIAI PARINKTOS PRAKTINĖS UŽDUOTYS, ANTRAI KARJERAI SPORTO VADYBOS SRITYJE REIKALINGOS ŽINIOS, NAUDINGOS PAŽINTYS IR ĮKVEPIANTIS PROFESIONALUS LEKTORIUS – TOKIUS SVARBIAUSIUS LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO RENGIAMŲ SPORTO VADYBOS KURSŲ PAŽENGUSIEMS PRANAŠUMUS VARDIJA JŲ DALYVIAI. NĖ VIENAS NESIGAILI, JOG STUDIJOMS TEKS SKIRTI DAR KETURIS SAVAITGALIUS IKI GRUODŽIO, IR DŽIAUGIASI TUO, KAD BUVO ATRINKTAS Į MOKYMUS.

DALIA MUSTEIKYTĖ

Kodėl sporto vadybininkams, tarp kurių – ir olimpinis prizinininkas, o dabar Lietuvos irklavimo federacijos generalinis sekretorius Saulius Ritteris, olimpietė, geriausia šalies sportinio ėjimo atstovė ir viena Nacionalinės sportininkų asociacijos vadovių Brigita Virbalytė, buvusi krepšinio rinktinės žaidėja, Lietuvos moterų krepšinio lygos direktorė Rima Valentienė, šalies jaunimo (iki 20 m.) krepšinio rinktinės treneris bei Sostinės krepšinio mokyklos direktorius Mindaugas Noreika, įvairių sporto šakų federacijų vadovai ir kiti, reikia statyti bokštą iš spagečių ar eiti į gatvę kalbinti žmonių?

„Šie mokymai, kaip ir kiti, kuriuos vedu, visų pirma orientuoti į auditorijos poreikius, formatą. Per juos stengiausi parinkti tokias praktines užduotis, kurios gerai iliustruotų dėstomas idėjas bei teorinius modelius. Siekiu daryti dinamiškus mokymus, kurių metu dalyviai neturėtų laiko žvilgčioti į laikrodį“, – paaiškina kursų vedantis žinomas lektorius Laurus Balaiša.

Žinia apie penktus metus rengiamų mokymų kokybę ir naudą sklinda iš lūpų į lūpas, todėl šiomet vos paskelbus apie juos pa-

sipylė registracijos.

„Dar niekada norinčiųjų nebuvo tiek daug, todėl išrinkti dalyvius nebuvo lengva“, – sako LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė. Atrinktieji 20 sporto administratorių iš įvairių šakų federacijų, klubų, mokyklų ir kitų organizacijų gilinasi į ryšius su visuomene, strateginį valdymą, rinkodarą, lyderystę, žmogiškųjų išteklių valdymą, renginių organizavimą.

Kursai – nemokami, finansuojami Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpino solidarumo programos.

Mokymus sudaro penkios sesijos po dvi dienas, paskutinė vyks gruodžio pradžioje.

Sporto vadybos mokymai pažengusiems pradėti organizuoti 2016 m.

PERIMA PATIRTĮ IR IŠ KOLEGŲ

„Vadybininkams ar kitiems sporto srityje dirbantiems žmonėms tokie kursai labai svarbu, nes gauname galimybę pasitreniruoti – pasimokyti, o paskui žinias pritaikyti veikloje. Tai tikrai naudinga.

S.Ritteris ir R.Valentienė

A.Vanagienė

B.Virbalytė

Jau per pirmą sesiją buvo gerų bendravimo pamokų – kaip prieiti, kaip prakalbinti žmogų, nuo ko pradėti, kaip palaikyti pokalbį. Gebėjimas bendrauti reikalingas visur – tiek versle, tiek vadyboje: bendraujant su sportininku, įmonės vadovu, ieškant paramos. Šitie dalykai aktualūs visuomet, tad jau per pirmąsias mokymų dienas juos pagvildenome.

Žinių papildymas praverčia kiekvienam. Kitąsyk nebūtina išgirsti kažką naujo – tiesiog reikia gauti priminimą. Galbūt tą žinojai, esi išbandęs, bet paprasčiausiai primiršęs ir nebenaudoji. Tad per mokymus susipina keli geri dalykai – jie pažadina prisiminimus ir susitinki su kolegomis, kurie dirba toje pačioje srityje, gali padiskutuoti, kas su kuo susiduria, kaip kam sekasi. Nemažai informacijos gali gauti net ne iš lektoriaus, o iš kolegos, atėjusio į seminarą, – po pirmosios mokymų sesijos įspūdiškais dalijosi M.Noreika.

Jam pritarė ir Lietuvos regbio federacijos prezidentas Irmantas Kulkuskis, taip pat dalyvaujantis šiuose kursuose. „Tai nėra vien mokymai – tai ir pasidalijimas patirtimis. Kadangi jie skirti pažengusiems, pats save taip vertinu, nes nemažai dirbau toje srityje, nauda

mums bendraujant – keliaguba. Tokius dalykus visada vertinu tik teigiama, yra galimybė – reikia ja pasinaudoti“, – sako jis.

KAI DERA TEORIJA IR PRAKTIKA

Lengvaatletė B.Virbalytė siekė patekti į mokymus pirmiausia dėl to, kad tai sporto vadybininkų kursai pažengusiems, ne tiems, kuriems reikia šios srities pradžiamokslis.

„Sausį įgijau sporto industrijų vadybos magistro diplomą, bet norėjau daugiau praktinių žinių, tad iškart puoliau naudotis galimybe ir teikti paraišką dalyvauti šiuose mokymuose. Išties džiaugiasi, kad buvau atrinkta. Neįkainojama dovana yra tai, kad čia tiek daug praktikos. Kursas – labai intensyvus, bet rezultato siekiama tik per praktinius dalykus, todėl pirmomis dienomis ėjome į gatvę, apklausėme žmones, dirbome komandose, statėme spagečių bokštą ir panašiai. Universitete ne visada žinios taip koncentruotai pateikiamos ir praktiškai pritaikomos. Esu iš tų žmonių, kurie nori tobulėti, žengti žingsnį į priekį, tad labai džiaugiuosi besimokydama toliau“, – pasakoja vis giliau į sporto vadybą nerianti B.Virbalytė, kuri ne tik profesionaliai sportuoja, bet ir daug metų dirbo LRT televizi-

jos sporto žurnaliste, o dabar tapo Nacionalinės sporto agentūros viešųjų ryšių ir įvaizdžio projektų vadove.

Jai ir kitiems mokymų dalyviams įsiminęs „spagečių iššūkis“ – tai užduotis, kurią gavus tenka pasidalyti į komandas, išsirinkti vadovus ir sukonstruoti bokštą iš tikrų makaronų.

„Tikslas – pastatyti kuo aukštesnį statinį. Tam buvo skirta 40 spagečių, du metrai lipniosios juostos, o ant viršaus reikėjo uždėti zefyrą. Statinys turėjo išilaikyti, kol bus paskelbtas nugalėtojas. Tikrai labai stengėmės ir norėjome pastatyti didelį bokštą, bet nepavyko. Didžiuojuosi savo komanda, nes išlaikėme stabilumą, puikiai pasiskirstėme vaidmenimis. Tiesiog išsikeltas tikslas buvo per didelis. Tai daryk priminė, kad visada reikia įvertinti savo galimybes. Taip pat neįvertinome ir medžiagų kokybės – makaronai buvo trapūs, ne patys brangiausi ir tvirčiausi. Nepaisant visko, mūsų tikslas buvo didelis ir labai džiaugėmės komandiniu darbu – vaidmenų pasiskirstymu, užduočių pasidalijimu. Tam šiuose mokymuose skiriama daug dėmesio. Tikrai įdomu save ir gautas žinias pasibandyti atliekant praktines užduotis“, – šypsosi B.Virbalytė.

„Spagečių iššūkis“ – ne šių kursų vedėjo L.Balaišos idėja. Panašios užduotys užsienyje jau seniai taikomos aukščiausio lygio vadovų mokymuose.

„Ją atlikdami dalyviai sujungia turimus vadovavimo įgūdžius

ir žinias, kad pasiektų rezultata, konkuruodami su kitais. Per šią užduotį dalyviai pamato daromas klaidas (tokias kaip planavimo netikslumai, perdėtas ir nepamatuotas optimizmas, komunikacijos klaidos ir pan.), gali jas aptarti su manimi ir kolegomis, rasti sąsają su jų organizacijose vykstančiais procesais ir sykiu pamatyti naujus sprendimus“, – paaiškina lektorius.

Užduotys eiti apklausti žmones visada būna laukiamos, nes, pasak L.Balaišos, kursų dalyviai noriai išeina iš komforto zonos.

ATSIKRATO TRUKDŽIUSIŲ KOMPLEKSŲ

„Tokia laimė, kad patekau čia mokytis! Nauji dėstytojai, žinios, kurių pati galbūt ir nesurasčiau, – didelė vertybė. Šie kursai – tikslingi. Kalbėjau su draugais, kurie į juos buvo patekę prieš kelerius metus. Visi be išimčių labai gyrė. Ir ne be reikalo. Praleidau juose dvi dienas, o esu pasikrovusi tiek pozityvo! Jau žinau, ką daryti vienu ar kitu atveju“, – džiaugiasi R.Valentienė.

Buvusi krepšininke, kaip ir jos kolegos, itin vertina naujas pažintis, naudingus susitikimus ir galimybę mainytis patirtimis su kolegomis: „Atėjusi į kursus sutikau daug pažįstamų, kurie, kaip ir aš, savo sporto šakose yra siekę aukščiausių apdovanojimų, o dabar mes visi drauge norime dirbti dėl sporto gerovės.“

Prieš pateikdama kandidatūrą į mokymus ji pasikalbėjo su draugais, baigusiais kursus prieš kelerius metus, – rekomendacijos buvo pačios geriausios.

Jau pirmą mokymų savaitgalį dėstė įvairūs dėstytojai, kurių užduotys skirtingos. „Jau pirmą dieną gerokai aplaužiau kompleksus, įgytus tada, kai siečiau profesionaliojo sporto karjeros, – kaip nebūčiau įveikusi užduočių“, – pripažįsta R.Valentienė.

Baigusi sportinę karjerą ji penkerius metus dirbo lektore Lietuvos antidopingo agentūroje. Tada daug mokėsi, gilino žinias, nes sportininko atsigavimas po krūvių, maisto papildų įvairovė visuomet buvo įdomu, o antidopingo temos – labai plačios. Viena jų – kaip apsaugoti atletus, kad nepaklystų.

„Jau dešimt mėnesių esu Moterų krepšinio lygos direktorė, tad toliau mokausi kiekvieną dieną, nors esu baigusi aukštuosius. Šiame darbe nuolat reikia galvoti, kaip išsiskirti iš įvairių situacijų, priimti sprendimus ir sugebėti nuraminti save, kai manai, kad viskas išsprendžiama vienu metu, o reikalai pasisuka kitaip. Dažnai sureaguojau moteriškai, emociškai, priimu asmeniškai, o ne kaip profesionalė, kuri tiesiog dirba savo darbą. Mokausi nenusiminti ir kasdien stengtis įgyvendinti tam tikrą misiją. Didžiausias apdovanojimas – kiekviena sėkmė darbe. Pavyzdžiui, pavyksta gauti finansavimą renginiui ar kokiam nors projektui įgyvendinti, gauti tiekimą vandens, kurio krepšininkams per rungtynes pritrūksta. Kiekviena tokia išpažintų buitinių pergalė mane labai motyvuoja toliau kaip asmenybei tobulėti. Aš noriu mokytis, dirbti, kad krepšininkės toliau garsintų Lietuvą, o jų tikrai turime labai šaunių“, – sako R.Valentienė, kuri įkvėpimo tęsti šį darbą pasisėmė ir LTOK kursuose.

NAMŲ UŽDUOTYS – JOKIA PROBLEMA

Toks kursų modelis – dirbti kas antrą ar trečią savaitę po pora dienų, atlikti namų užduotis, rengti pristatymus ir ruošti baigiamąjį darbą – patikrintas laiko ir pasiteisinęs. „Mokymų dažnį ir formata diktuoja projekto sąlygos ir mums tenka jų laikytis. Taip pat, atrodo, toks formatas iš tiesų yra patogus“, – sako lektorius L.Balaiša ir priduria, kad sporto sritis mažai kuo skiriasi nuo kitų – čia dirbantiems žmonėms ypač reikalingi planavimo, organizavimo, kontrolės ir lyderystės įgūdžiai bei žinios.

„Sėdus rašyti pristatymo dėstytojui su džiaugsmu – jaučiuosi motyvuota“, – patikina R.Valentienė, kuriai namų užduotys – jokia problema.

„Mokomės atsakingai, susikaupę, rimtai. Į mokymus atrinkti tie žmonės, kuriems svarbu tobulėti, žengti į priekį, tad namų darbai nebus didelė bėda“, – įsitikinusi ir B.Virbalytė.

„Mokytis reikia visada. Smagu, kad LTOK rodo iniciatyvą ir tokius kursus organizuoja. Dėkingas, kad jie sugeba suburti, surinkti ir padaryti tokį darbą. Jis mums labai reikalingas“, – kolegėms priitaria M.Noreika.

„Kaip buvęs sportininkas jaučiu empatiją ir ryšį su šia auditorija. Padėdamas jiems žiniomis, manau, prisidedu prie Lietuvos sporto vadybos gerinimo“, – šypsosi begalę komplimentų iš kursų klausytojų sulaukiantis kursų vedėjas L.Balaiša.

Lietuviai aštuntfinalyje po pratęsimo neatsilaikė prieš ispanus, vėliau tapusius Europos čempionais

FORTŪNOS ĮKAITAI

VIENAS NEATKOVOTAS KAMUOLYS, VIENAS NETAIKLUS METIMAS, KLAIDA, KOKIOS GYVENIME DAUGIAU NEPADARYSI, – IR LIETUVOS VYRŲ KREPŠINIO RINKTINĖ LIKO UŽ EUROPOS ČEMPIONATO KETVIRTFINALIO DURŲ. „TAI PRIKLAUSO IR NUO SĖKMĖS. DABAR MUMS NEPASISEKĖ, BET KITĄMET GALIME TAPTI PASAULIO, DAR KITAIS METAIS – NET IR OLIMPINIAIS ČEMPIONAIS, NES NIEKADA NEŽINAI, KADA SĖKMĖ VĒL BUS TAVO PUSĖJE“, – ĮSITIKINĖS OLIMPINIS ČEMPIONAS VALDEMARAS CHOMIČIUS.

Vilčių buvo daug. Kai naujojo trenerio Kazio Maksvyčio vedama Lietuvos rinktinė baigiantis rugpjūčiui išvyko į Vokietiją – vieną Europos krepšinio čempionato šeimininkų, beveik visi trys milijonai jos sirgalių tikėjo, kad komanda įrodys esanti viena pajėgiausių Senajame žemyne.

„Nors krepšininko karjerą baigiau senokai, krepšinį vis dar žiūriu ne kaip paprastas sirgalius – šiek tiek kitaip. Prieš čempionatą ši rinktinė man paliko neblogą įspūdį. Ji žaidė laisvai, krepšinis buvo malonus akiai.

Nors dar nebuvo aiški galutinė sudėtis, žaidėjai aikštėje jautėsi patogiai, suprato vieni kitus ir mėgavosi tuo, ką daro. Optimizmo pridėjo ir pergalės per pasirengimo laikotarpį, ypač kai dukart buvo nugalėta Ispanija“, – tvirtina 2000-ųjų Sidnėjaus olimpinis

žaidynių bronzos medalio laimėtojas Andrius Giedraitis.

Tokių pagrįstų vilčių, kad Europos čempionate Lietuvos rinktinės kelias bus ilgas, turėjo ir 1996 m. Atlantos olimpinis žaidynių bronzos medalio laimėtojas, 2003 m. Europos čempionas Mindaugas Žukauskas bei šiemetės rinktinės vadovas – 1988 m. Seulo olimpinis čempionas su SSRS rinktine ir 1992 m. Barcelonos žaidynių bronzos medalio laimėtojas su Lietuvos rinktine V.Chomičius.

„Šį čempionatą stebėjau kaip sirgalius, o sirgaliai visada nori, kad jų komanda laimėtų, tad nuoširdžiai tikėjau, kad parsivešime kurį nors medalį. Rinktinė atrodė draugiška, gerai sutarianti, nematėme nė vieno žaidėjo atskirties, pykčio. Nuostabus atrodė ir trenerių kolektyvas. Mane žavėjo rinktinės atmosfera, tas noras, su kuriuo ji žaidė.

LIETUVIŲ REZULTATAI EUROPOS ČEMPIONATE

B grupė

Lietuva – Slovėnija 85:92, Lietuva – Prancūzija 73:77, Lietuva – Vokietija 107:109 (po 2 pratėsimų), Lietuva – Vengrija 87:64, Lietuva – Bosnija ir Hercegovina 87:70.

Aštuntfinalis

Lietuva – Ispanija 94:102 (po pratėsimų).

Jei Jonas Valančiūnas pradeda žaisti prasčiau, sužiba Domantas Sabonis. Visi viską darė drauge – vienas už kitą. Ta nuotaika rinktinėje dar prieš čempionatą teikė daug vilčių, – neslėpė 47 metų M.Žukauskas.

63-ėjų V.Chomičius pats daugybę metų atstovavo rinktinėms: kol mūsų šalis dar buvo aneksuota – SSRS komandai, paskui, atkūrus nepriklausomybę, – ir Lietuvos. Jis buvo bronzinės lietuvių rinktinės kapitonas per 1992 m. Barcelonos žaidynes, o 1995 m. Graikijoje su šia komanda tapo Europos vicečempionu.

Šių metų krepšinio rinktinėje pagrindinė V.Chomičiaus užduotis buvo pasirūpinti komandos gerove. Ne tik fizine – gyvenimo ir treniruotės sąlygomis, maitinimu ir kitomis paslaugomis, bet ir dvasiniu. Kaip pats sako, – gera aura rinktinėje.

Ir per pasirengimo čempionatui ciklą, ir pačiame čempionate V.Chomičius buvo komandos narys, kuris, kaip ir visi kiti ten esantys, nuoširdžiai tikėjo, kad rinktinė be didesnių kliūčių nukeliaus bent iki ketvirtfinalio.

„Mūsų nuotaikos ištis buvo geros. Į čempionatą išvykome gal ne pačios geriausios sportinės formos, bet neabejojome, kad atėjus laikui pasieksime viršūnę. Žinojome, kad B grupėje kovosime su pajėgiais varžovais, bet jų nepasirinksi. Tad rengdamiesi čempionatui modeliauvome žaidimą ir tiems atvejams, kai būsim spaudžiami, turėjome įvairių variantų. Bet aikštėje ne viskas išėjo – buvo per daug klaidų, per daug nepataikytų metimų, keletas – ir paskutinėmis sekundėmis, – vardija V.Chomičius.

SĖKMĖ ŠYPSOJOSI VARŽOVAMS

Tos klaidos, tie nepataikyti metimai, kuriuos būtina pataikyti, tie po metimo iš rankų išsprūdę kamuoliai dar B grupės varžybose Kelne nustūmė Lietuvos krepšininkus ant prarajos krašto.

Lietuvos rinktinės žaidimas buvo kokybiškas ir įtraukiantis, bet aikštingoji Fortūna buvo ne jų pusėje. Lietuviai baigiantis rungtynėms pralaimėjo Slovėnijai ir Prancūzijai, paskui per du pratėsimus – ir Vokietijai.

Po šios dvikovos Lietuvos rinktinės likimas atsidūrė varžovų rankose ir tik Prancūzijos pergalė prieš Bosniją ir Hercegoviną leido išsaugoti viltį čempionate dar pakovoti dėl apdovanojimų. Tribūnos Kelno arenoje per tas rungtynes nusidažė žaliai ir geltonai, nes jas užtvindė lietuvių sirgalių armija, nuaidėjęs finalo sirenai ilgai ir džiaugsmingai dėkojusi prancūzams: „Merci!“

„Žinoma, kad psichologiškai kerta per smegenis, kai varžovas tau įkandamas, o tu vis tiek pabaigoje jam pralaimi. Bet visi žinojome, ko susirinkome. Ir santykiai komandoje buvo puikūs, tad neatsirado nei trinties, nei pykčių, – patikina V.Chomičius.

B grupėje nugalėjusi vengrus ir tuos pačius bosnius Lietuvos rinktinė kaip ketvirtoji B grupės komanda prasibrovė į aštuntfinalį, kuriame susikovė su pirmąja A grupės komanda – Ispanija. Ta pačia, kurią dukart – namie ir svečiuose – nugalėjo rengdamasi čempionatui.

Tačiau aštuntfinalyje, kaip ir triskart prieš tai per grupės varžy-

Alfredo Pliadžio nuotr.

V.Chomičius

Alfredo Pliadžio nuotr.

M.Žukauskas

SKL nuotr.

A.Giedraitis

Lietuvos rinktinė Europos čempionate

bas, lietuviams vėl pritrūko sėkmės – per pratęsimą pajėgesni buvo ispanai.

Būtent Ispanijos rinktinė tapo čempione, finale 88:76 palaužusi Prancūziją. Bronžą iškovojo dar viena buvusi lietuvių varžovė Vokietija. Ji mažajame finale pranoko Lenkiją 82:69.

Lietuviams galutinėje rikiuotėje atiteko 15 vieta.

NESĖKMĖS NEPALAUŽĖ TIKĖJIMO

„Net tada, kai mūsų rinktinė pabaigoje pralaimėjo pirmas trejas rungtynes, nesijaučiau nuleistas ant žemės. Rinktinė aš ir dabar tikiu. Taip, reikia išanalizuoti, kodėl mums keliskart nepasisekė, ir trenerių štabas, neabejoju, atliks tokią analizę. Bet man rinktinės žaidimas gražus žiūrėti, nors rezultatai ir nebuvo tokie, kokių visi norėjome ir tikėjomės.“

Buvau įsitikinęs, kad gavome tikrai parankų aštuntfinalio varžovą – Ispaniją. Juolab kad jau buvome ją dukart įveikę. O tai reiškia, kad priešininkas pažįstamas, mūsiškiai žino, kaip žaisti ir ką daryti, kad laimėtų. Esu įsitikinęs, kad tai ispanai mūsų bijojo labiau nei mes jų“, – teigia 49 metų A.Giedraitis.

Dar vienas olimpinių žaidynių prizininkas M.Žukauskas irgi patikino, kad pirmosios trys nesėkmės čempionate nepalaužė jo tikėjimo mūsų šalies rinktine.

„Nė vienai komandai nepralaimėjome beviltiškai, tiesiog mums visą laiką nesisekė pabaigoje. Aš ir dabar manau, kad nebuvo silpnės nė už vieną čempionato komandą. O krepšinyje kartais reikia ir sėkmės, jei negali atsiplešti iš karto ir savo pranašumo įrodyti anksčiau“, – sako M.Žukauskas.

KALTŲ PAIEŠKAS SIŪLO BAIGTI

Vis dėlto keturi pralaimėjimai, tarp jų – ir skaudžiausias aštuntfinalyje, – buvo neįtikėtinais panašūs. Lietuvos rinktinė visas rungtynes lygiai žaidė ir su Slovėnija, ir su Prancūzija, ir su Vo-

kietija, ir su Ispanija.

Aikštingoji ponja Fortūna pagrindinio dvikovos su ispanais laiko pabaigoje lietuviams suteikė dar vieną galimybę įrodyti, kad jie ne veltui vadinami vienais Europos čempionato favoritų. Kai viskas, atrodė, jau baigta, Ignas Brazdeikis pataisė netaiklų Roko Jokubaičio metimą ir išplėšė pratęsimą. Tačiau per jį vis tiek pranašesnė buvo Ispanija.

Kas kaltas dėl to, kad Lietuvos rinktinė nė vienos rungtynių pabaigos nesužadė sėkmingai?

„Tokiais atvejais, žinoma, visi kaltina trenerį: pralošei keliais taškais – kaltas treneris. Jei laimi – tą padaro komanda. Bet aš nekaltinu trenerių kolektyvo – reikia išanalizuoti klaidas ir mąstyti apie ateitį“, – siūlo M.Žukauskas.

Dviejų olimpinių medalių laimėtojas V.Chomičius įsitikinęs, kad sporte apskritai nevalia ieškoti kaltų. Pralaimėjimas – ne automobilio avarija ar koks kitas tragiškas įvykis. Sportas – tik meistriškumo išbandymas, o per rungtynes kartais net geriausiems ima ir nepasiseka.

„Duodi perdavimą, o kamuolys išslysta ir tą kamuolį perima varžovas. Žaidėjas juk nenorėjo tyčia to kamuolio prarasti, jis nenorėjo iš anksto pasiduoti. Visoms rungtynėms, visiems čempionatams rengiamės tikėdamiesi laimėti. Juk nevažiuojame į Europos čempionatą tik pusiau pasirengę, į pasaulio – pasirengę 75 proc., o į olimpines žaidynes – visu 100 proc. Tad jei nepasisekė, negali sakyti, kad kas nors vienas kaltas“, – sako V.Chomičius.

A.Giedraitis irgi neabejoja, kad reikia ne kaltų ieškoti, o padaryti išvadas, kodėl taip nutiko. Tas nesėkmės lėmė mažos, bet svarbios detalės: prastas kamuolys situacijoje, kokioje daugiau niekada nesuklysi, pramestas metimas iš po krepšio, kokius ir

KOVĖSI IR VYRAI, IR MOTERYS

Tuo metu, kai tradicinio krepšinio Lietuvos vyrų rinktinė kovojo Europos čempionate Vokietijoje, žemyno pirmenybėse grūmėsi ir krepšinio 3x3 mūsų šalies rinktinės.

Ir Lietuvos vyrų, ir moterų 3x3 komandos dalyvavo žemyno pirmenybėse Grace (Austrija), kurios vyko rugsėjo 9–11 d. Į šį čempionatą Dainiaus Novicko treniruojamas rinktinės išlydėjo kadenciją baigęs prezidentas Valdas Adamkus.

Lietuvos moterų rinktinėi atstovavo Vilniaus „Kibirkštis“ ketvertas: Gabrielė Šulskė, Kamilė Nacickaitė, Martyna Petrėnaitė ir Monika Grigalauskytė.

Vyrų rinktinėi Grace atstovavo Evaldas Džiaugys, Darius Tarvydas, Ignas Razutis ir Marijus Užupis.

Lietuvos vyrų 3x3 rinktinė Grace pateko į pusfinalį ir galiausiai užėmė ketvirtą vietą.

Lietuvės Europos čempionate Grace pateko į ketvirtfinalį ir jame pralaimėjo pasaulio čempionei Prancūzijai, kuri vėliau tapo Senojo žemyno čempione. Vyrų varžybas laimėjo Serbijos trijų rinktinė.

Lietuvos vyrų krepšinio rinktinėi čempionatas Vokietijoje buvo nesėkmingas – ketverias svarbias rungtynes lietuviai pralaimėjo pačioje jų pabaigoje.

Gabrieliaus Riabos nuotr.

Lietuvos krepšinio 3x3 rinktinėi kapitonas V. Adamkus įteikė Lietuvos vėliavas

anksčiau pataikydavai, ir ateityje visus pataikysi, pavėluotas perdavimas, kuris kitą kart komandos draugą pasieks laiku.

„Pavyzdžiui, ketvirtfinalyje su prancūzais, kai pergalė, atrodė, jau italų rankose, Italijos rinktinės lyderis Simone Fontecchio pagrindinio laiko pabaigoje prametė abi baudas, Prancūzija ištraukė pratęsimą, o galiausiai laimėjo ir visas rungtynes.

Kas kaltas dėl to, kad italai pralaimėjo? S. Fontecchio? Na, ne. Dėl tų pramestų baudų prastai jautėsi ir jis pats, ir visa komanda. Juk italai tikrai nenorėjo pralaimėti. O rodymas pirštu, kad va tu kaltas, problemos vis tiek neišspręs“, – dėsto A. Giedraitis.

SVARBIAUSIA – NORAS KOVOTI

Nesėkmes Europos čempionate Lietuvos rinktinės treneriai analizuos dar kurį laiką, o tada, padarę išvadą, vėl burs komandą. Bet jau kitokią.

Netrukus – jau lapkritį – Lietuvos krepšininkų laukia naujas iššūkis: vėl vyksianti atranka į 2023 m. pasaulio čempionatą.

Prieš pat Europos čempionatą lietuviai pasaulio pirmenybių Senojo žemyno zonos atrankos antrajame etape – K grupėje – nugalėjo Vengriją ir Juodkalniją ir dabar su septyniomis pergalėmis bei vienu pralaimėjimu yra grupės lyderiai.

Į planetos čempionatą, kuris kitais metais bus rengiamas Filipinuose, Japonijoje ir Indonezijoje, pateks po tris geriausias Europos atrankos antrojo etapo keturių grupių komandas.

Tačiau pergales atrankoje prieš žemyno pirmenybes Lietuvos rinktinė pasiekė būdama pajėgiausios sudėties, o per atrankos langus taip būna retai. Mat atrankos langai dažnai rengiami jau įsibėgėjus krepšinio klubų sezonui, o dėl įsisenėjusio karo su FIBA į šiuos langus žaidėjų neišleidžia Eurolygos komandos. Geriausi krepšininkai į Europą negrįžta ir iš Amerikos, kur vyksta NBA čempionatas.

Tad per atranką pajėgiausios Europos rinktinės paprastai tenka remtis be savo lyderių, žaidžiančių Eurolygos ar NBA klubuose.

Šiomet lapkričio 11 d. namie lietuviai atrankoje kovos su Prancūzija, lapkričio 14-ąją svečiuose – su Juodkalnija. 2023 m. vasario 23 ir 26 d. susitiks su Vengrija (namie) ir Prancūzija (išvykoje).

„Dar prieš vykstant į Europos čempionatą rinktinės treneriai jau mąstė ir apie pasaulio atranką, kuri palyginti dar toli. Bet pamąstyti apie tai buvo būtina, nes rinktinė atrankoje bus kitokia“, – atkreipia dėmesį V. Chomičius.

Dirbti su nuolat besikeičiančia komanda treneriui itin sudėtinga. Tuo įsitikinęs Atlantos žaidynių prizininkas M. Žukauskas, kurį dar labiau liūdina užsitęsusi nesantaika tarp pajėgiausių krepšinio organizacijų: „Dėl tų nesutarimų tokia komanda kaip Latvija nepateko į Europos čempionatą, nes per langus negalėjo surinkti geriausių žaidėjų. Nėra vienos krepšinio taisyklių sistemos, o į čempionatus neatvažiuoja geriausi teisėjai, nors į juos atvyksta krepšinio žvaigždės.“

Lietuva, matyt, per artėjantį atrankos langą irgi negalės sukviesti geriausių savo krepšininkų. Bet, kaip teigia A. Giedraitis, sąlygos visoms rinktinėms vienodos ir nereikėtų manyti, kad mums blogiau nei kitiems.

„Taip, sutikčiau su nuomone, kad gal lengviau toms komandoms, kurios neturi itin didelių žvaigždžių ir remiasi savo čempionato žaidėjais, nes jie labiau susižaidę. Kita vertus, sakyčiau, kad Lietuvos krepšinio lyga yra pajėgesnė už Bosnijos ir Hercegovinos čempionatą, tad ir mūsų krepšininkai – net ne patys geriausi – vis tiek yra aukštesnio meistriško už bosnius. Ne vien susižaidimas viską lemia. Daug daugiau reikšmės turi noras ir charakteris aikštėje“, – tvirtina A. Giedraitis.

UŽ SĖKMĘ EJOF ARENOSE – APDOVANOJIMAI

RUGSĖJO 15 D. LIETUVOS TAUTINIAME OLIMPINIAME KOMITETE APDOVANOTI LIEPĄ VYKUSIO EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIO FESTIVALIO (EJOF) MEDALININKAI. SPORTININKUS, JŲ TRENERIUS IR KOMANDOS NARIUS SVEIKINO OLIMPINĖ ČEMPIONĖ, LTOK PREZIDENTĖ DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ.

Banska Bisticoje (Slovakija) vykusiam festivalyje Lietuvai atstovavo 55 sportininkai, jie iškovojo dešimt medalių – keturis aukso, keturis sidabro ir du bronzos. Tiek pat medalių lietuviai pelnė 2011 m. Trabzone (Turkija) vykusiam festivalyje, tiesa, tuomet parsivežta mažiau auksinių apdovanojimų – trys.

„Tradiciškai festivalių medalininkus sveikiname ne iškart po renginio, bet po vasaros atostogų. Tai dar viena galimybė ne tik mums, bet ir sportininkams prisiminti gražiausias festivalio akimirkas. Dar kartą jus sveikinu ne tik su parsivežtais medaliais, bet ir neišdildoma patirtimi, naujomis draugystėmis bei pažintimi su olimpine bendruomene. Tikiuosi, pasisėmėte įkvėpimo ir liksite olimpinio judėjimo dalimi“, – sakė LTOK prezidentė.

Apdovanojimus laimėjusiems sportininkams, jų treneriams ir komandų kineziterapeutams LTOK skyrė piniginius prizus – nuo 300 iki 700 eurų. Už sėkmingą sportininkų parengimą sporto federacijoms įteiktos padėkos.

Dalyvauti prieš festivalį vykusiose baigiamosiose treniruočių sto-

vyklose LTOK federacijoms skyrė 80 tūkst. eurų. Tiesa, pasikeitus sporto finansavimo sistemai padengti baigiamųjų treniruočių stovyklų išlaidas LTOK galėjo paskutinį kartą.

Auksą Banska Bisticoje pelnė: Smiltė Plytnykaitė (100 m plaukimas laisvuju stiliumi), estafetės 4x100 m laisvuju stiliumi komanda – plaukikės S.Plytnykaitė, Sylvia Statkevičius, Patricija Geriksonaitė, leva Visockaitė ir Rusnė Vasiliauskaitė, trišuolininkė Aurėja Beniušytė, gimnastas Kristijonas Padegimas (pratimai ant arklio).

Sidabro medalius laimėjo Lietuvos jaunučių (iki 16 metų) krepšinio rinktinė, mišrios estafetės 4x100 m laisvuju stiliumi plaukikų komanda – S.Plytnykaitė, P.Geriksonaitė, Kristupas Trepočka, Kostas Vaičiūnas, plaukikė S.Statkevičius (200 m laisvuju stiliumi) ir lengvaatletis Danielius Vasiliauskas (200 m bėgimas).

Bronza pasipuošė badmintonininkė Viltė Paulauskaitė ir plaukikė S.Plytnykaitė (50 m laisvuju stiliumi).

ŽVALGYBA ITALIJOJE

2023-IEJI SPORTO BENDRUOMENĘ PAKVIES NET Į TRIS OLIMPINIUS RENGINIUS: EUROPOS ŽAIDYNES KROKUVOJE IR NET DŪ EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIUS FESTIVALIUS. IKI ITALIJOJE VYKSIANČIO ŽIEMOS FESTIVALIO LIKUS KIEK DAUGIAU NEI KETURIEMS MĖNESIAMS MISIJOS VADOVAI NUVYKO APŽIŪRĖTI RENGINIUI RUOŠIAMŲ BAZIŲ BEI APTARTI PASIRENGIMO PROCESO.

LTK nuotr.

E. Petkus ir A. Vanagienė Italijoje

Friulio-Venecijos Džulijos regione vyksiančiame renginyje dalyvaus daugiau nei 2100 sportininkų iš 47 valstybių. 14–18 metų atletai varžysis trylikoje sporto šakų.

Planuojama, kad Lietuvai atstovaus 16 sportininkų, kurie rungsis biatlono, lygumų slidinėjimo, akrobatinio slidinėjimo, dailiojo čiuožimo, greitojo čiuožimo trumpuoju taku ir kalnų slidinėjimo varžybose.

Rugsėjo viduryje Lietuvos misijos vadovai Agnė Vanagienė ir Einius Petkus kartu su kolegomis iš visos Europos dalyvavo misijos vadovų seminare Italijoje, kur ne tik apžiūrėjo festivaliui ruošiamas sporto bazes bei infrastruktūrą, bet ir aptarė būsimus iššūkius. Vienas didžiausių – atstumai tarp sporto bazių.

„Pavyzdžiui, iki miestų, kuriuose bus surengtos atidarymo ir uždarymo ceremonijos, sportininkams beveik dvi valandas teks vykti autobusu. Kiekvienos sporto šakos atstovai gyvens skirtingose vietose, o tarp jų – nemaži atstumai. Turėsime rasti sprendimą, kaip rinkinei užtikrinti efektyvų aprūpinimą.

Būtent todėl labai svarbūs tokie išankstiniai susitikimai. Kitu atveju planuoti dalyvavimą ir pasiruošti iššūkiams būtų labai sunku.

Kalbant apie atnaujinamas bazes, darbų, kuriuos reikia atlikti, dar liko nemažai, bet įspūdis apie organizavimą – tikrai geras“, – sakė misijos vadovė A. Vanagienė.

Ji taip pat pasidžiaugė, kad ištraukus dailiojo čiuožimo teisėjavimo burtus paaiškėjo, jog Lietuvos atstovas bus tarp septynių teisėjų, dirbsiančių berniukų varžybose.

Rekonstruojama čiuožimo arena

Ruošiama biatlono trasa

Festivalio organizatoriai seka Tarptautinio olimpinio komiteto parodytu pavyzdžiu, kuriuo siekiama mažinti organizacines sąnaudas ir skirti kuo didesnę dėmesį tvarumui. Todėl festivalio dalyviams maitinti bus naudojami tik šio regiono produktai. Šitaip bus siekiama ne tik sumažinti transportavimo sąnaudas, palaikyti vietinius ūkininkus, bet ir išvengti papildomos taršos.

Siekdami didinti socialinę įtrauktį organizatoriai į festivalį kviečia ir Dauno sindromą turinčius vaikus. Jiems patikėta atsakomybė festivalio dalyviams sudėti pietų dėžutės turinį.

Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis Friulio-Venecijos Džulijos regione vyks sausio 21–28 d.

Mankšta su olimpiete D.Zagainova

PRADINUKAMS – OLIMPIEČIŲ IR SPECIALISTŲ PAMOKOS

SPALIS PRADINIŲ KLASIŲ MOKSLEIVIAMS JAU TRADICIŠKAI TAPS OLIMPINIŲ MĖNESIU. PENKTĄ KARTĄ ORGANIZUOJAMAS PROJEKTAS TRUKS KETURIAS SAVAITES, PER KURIAS DALYVIAI ĮSITRAUKS Į ĮDOMIAS VEIKLAS, UŽDUOTIS, PAŽINTIS IR TAIP GILINSIS Į FIZINIO AKTYVUMO, SVEIKOS MITYBOS, EMOCINĖS SVEIKATOS IR BENDRADARBIAVIMO TEMAS.

Projektą globoja pirmoji ponija Diana Nausėdienė. Inicijatyvą organizuoja Švietimo, mokslo ir sporto ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija bei Lietuvos tautinis olimpinis komitetas.

Prieš projekto startą olimpinė čempionė, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė sakė: „Visą mėnesį per įdomias ir įtraukiančias užduotis, susitikimus su žinomais sportininkais stengiamės sudominti vaikus sveika gyvensena ir padedame jiems formuoti šiuos įgūdžius. Labai džiaugiamės, kad aktyviai į šią iniciatyvą įsitraukia ir vaikų artimieji. Kasmet pasibaigus projektui sulaukiame pasakojimų apie įdomiausias šeimų ekspedicijas ir smagų laiką visiems kartu gaminant sveikus užkandžius. Tėvelių indėlis formuojant sveikos gyvensenos įgūdžius yra labai svarbus, jie savo pavyzdžiu įkvepia mažuosius.

Esame dėkingi projekto globėjai poniai Dianai Nausėdienei. Su jos palaikymu fizinio raštingumo svarbos žinių galime skleisti dar plačiau. Taip pat noriu padėkoti į projektą įsitraukiantiems peda-

gogams. Jūsų kūrybiškumas, atsidavimas ir aktyvumas padeda sudominti vaikus sveika gyvensena.

Projektą kasmet tobuliname, atsižvelgiame į dalyvių pasiūlymus ir šiemet pristatysime kaip niekad daug įdomių užsiėmimų, kurių dalyviai taip pat turės galimybę mokytis iš olimpiečių ir kitų mums puikiai pažįstamų žmonių. Ruošiant medžiagą kartu dirba visų temų specialistai, tad turinys ne tik įdomus, bet ir naudingas bei visiškai nemokamai prieinamas visiems užsiregistravusiems.“

Spalio 3-iąją prasidėsiantis projektas dalyvius pasitiks fizinio aktyvumo tema. Visą savaitę kasdien pradinukai bus kviečiami skačiuoti savo paros fizinio aktyvumo laiką bei mankštintis kartu su geriausiais Lietuvos sportininkais – olimpiete lengvaatlete Diana Zagainova, olimpiečiu kanojininku Henriku Žustautu, olimpiečiu slidinėjimo treneriu Mantu Strolia, Lietuvos moterų rinktinės krepšininke Laura Juškaite, boksiniuku Tadu Tamašausku, olimpiete lengvosios atletikos trenere Irina Krakoviak, prie kurios prisidės ir dainininkė, laidų vedėja Eglė Jurgaitytė.

Projekto globėja D. Nausėdienė ir LTOK prezidentė D. Gudžinevičiūtė

„Visai neseniai kartu paruošėme pradinukams mankštą ir labai džiaugiuosi, kad turėsiu galimybę pabendrauti su dalyviais nuotolinio susitikimo metu. Esu parengęs vaikams pasakojimų apie tai, kaip pradėjau sportuoti, kaip atradau savo sporto šaką, kaip atrodo mano, olimpiečio, gyvenimas, atsakyti į jiems rūpimus klausimus. Žinoma, parodysiu ir savo medalius, vaikams tai labai įdomu. Tikiu, kad labai svarbu vaikams parodyti pavyzdį, galbūt ateityje kuris nors iš jų irgi taps olimpiečiu, bet labiausiai noriu prisidėti prie sveikų ir motyvuotų vaikų ugdymo“, – sakė H. Žustautas.

Per sveikai mitybai skirtą savaitę dalyvių dėmesį patrauks visiems puikiai pažįstamas charizmatiškasis kulinaras Gian Luca Demarco, kuris kartu su mitybos specialistu Artūru Sujeta pakvies vaikus pasigaminti nesudėtingų, maistingų ir sveikų patiekalų. Gamindami pradinukai mokysis apie skirtingas maisto medžiagas, vitaminus ir mineralus bei jų naudą sveikatai, o namie kartu su tėveliais bus skatinami atkreipti dėmesį į dienos valgių sudėtį bei rasti sveikesnių pasirinkimų.

Trečioji projekto savaitė dalyvius pakvies pažinti savo emocinę sveikatą. Kodėl kartais jaučiamės pikti? Ką daryti, kai liūdna? Ar galime išskirti geras ir blogas emocijas? Kaip su jomis tvarkytis? Į šiuos bei kitus klausimus, pasitelkus vaizdo pamokėles bei specialias vaikams patrauklias užduotis, padės atsakyti geriausi šalies psichologijos specialistai.

„Man labai svarbu, kaip mano klasėje jaučiasi vaikai. Ši savaitė priverčia vaikus susimąstyti apie tai, kokios emocijos mus aplanko, kaip su jomis susitvarkyti ir kad pyktis taip pat yra emocija, kurios nereikia vengti, tik išmokti su ja gyventi. Kai suprantame savo ir vienas kito emocijas, imame kurti geresnę, gražesnę, draugiškesnę aplinką. Klasėje man mūsų bendravimas ir emocijos yra svarbiausia ir aš džiaugiuosi, kad po šios savaitės vaikai kalbasi, kaip jaučiasi, supranta, kaip su tuo gyventi“, – po praėjusių metų projekto pasakojo Vilniaus Viršuliškių mokyklos pedagogė Dalia Raišienė.

Olimpinį mėnesį užbaigs savaitė su žinomomis Lietuvos sporto komandomis, kurios pakvies vaikus pažinti bendradarbiavimo svarbą gyvenime ir sporte. Taip pat dalyviai bus kviečiami įsitraukti į įvairius užsiėmimus, per kuriuos mokysis pasitikėjimo, tolerancijos, užmegzti akių kontaktą bei atliks daugybę kitų veiklų.

Visus savo klasę užregistravusius pedagogus pasieks nemokama metodinė medžiaga, specialistų sukurti užsiėmimai kiekvienai temai pažinti bei daugybė trumpų pamokėlių, kurias kartu su vaikais bus kviečiama žiūrėti pamokų, pertraukų metu ir namuose.

Projektui pasibaigus bus traukiami burtai ir iš visų dalyvių išrinkta keliasdešimt laimingųjų klasių, kurias pasieks vertingi organizatorių prizai.

Boksininkas T. Tamašauskas trumpam grįžo į mokyklos suolą

Pedagogė A. Vizbarienė ir olimpietis slidininkas M. Strolia su „LTeam“ talismanu Ažuolu

Pratimus atlieka ir H. Žustautas

„Juškaitės“ pratimai

Renginio dalyviai

„SVAJONIŲ KOMANDOS“ PASITINKA JAU PENKTĄ SEZONĄ

LYDERYSTĖ, ORGANIZUOTUMAS, DARBAS KOMANDOJE – KELETAS IŠ DAUGYBĖS ĮGŪDŽIŲ, KURIUOS PADEDA UGDYTI SPORTAS. BŪTENT TO SIEKIAMA ĮGYVENDINANT PROJEKTĄ „SVAJONIŲ KOMANDOS“ (ANGL. „DREAMS & TEAMS“) – NAUDOJANT SPORTĄ KAIP ĮRANKĮ UGDYTI XXI AMŽIAUS KOMPETENCIJAS.

Penką sezoną pradantis projektas pristatytas renginyje, kuris vyko Kauno „Žalgirio“ arenos amfiteatre, o į jį susibūrė buvę ir būsiami projekto dalyviai – gimnazijų moksleiviai bei pedagogai. Dėl Didžiojoje Britanijoje paskelbto visuotinio gedulo renginyje nedalyvavusi viena iš organizatorių – Britų tarybos Lietuvoje vadovė Ona Marija Vyšniauskaitė susirinkusiesiems siuntė sveikinimo žodį.

„Mes, projekto partneriai ir rėmėjai, Britų taryba Lietuvoje, tvirtai tikime, kad sportas – puikus būdas stiprinti ne tik fizinę galią ir ištvermę, bet ir XXI amžiaus kompetencijas – lyderystę, kritinį mąstymą, bendradarbiavimą. Mokydamiesi vieni iš kitų, palaikydami vienas kitą nesėkmės akimirka ir drauge džiaugdamiesi laimėjimais mes pajėgiame siekti vis tolesnių, aukštesnių, prasmingesnių tikslų – to ir linkime visiems šio projekto dalyviams“, – į susirinkusiuosius kreipėsi O.M.Vyšniauskaitė.

Iškart po to daugiau nei 150 dalyvių sveikino ir projektą pristatė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto olimpinio švietimo direktorius Kasparas Šileikis.

„Esame labai dėkingi Britų tarybai už pasitikėjimą ir paramą jau penktą sezoną projektą įgyvendinant ir Lietuvoje. Džiaugiamės, kad suburdami lietuviakalbes, rusakalbes bei lenkakalbes mokyklas į vieną būrį ne tik griauame kartais išskylančius socialinius

barjerus, bet ir naudodami sportą kaip įrankį praturtiname jaunimo įgūdžių bagažą. Ypač smagu, kad šiemet prie projekto įgyvendinimo prisidės ir jau buvę dalyviai – visi jūs jau turite kuo pasidalyti ir geriausiai žinote projekto vertę“, – sakė K.Šileikis, po pristatymo pakvietęs dalyvius pasiklausti diskusijos „Lyderystė sporte, mokykloje, bendruomenėje“.

Diskusijoje dalyvavo Klaipėdos „Vermės“ progimnazijos pedagogė Ilona Malakauskienė, projekto dalyvė, Klaipėdos „Vėtrungės“ gimnazijos mokinė Ugnė Taliataitė bei neseniai Europos plaukimo čempionate bronzos medalį iškovojęs olimpietis Andrius Šidlauskas.

Sportininkas atskleidė, kad niekada nebuvo plaukimo komandos lyderis, tačiau lyderio savybių turi nebūtinai tie, kurie laimi medalius ar demonstruoja geriausią laiką. Baseine, ypač per plaukikų estafetės rungtį, labai svarbu įkvėpti komandos draugus, o tai Andriui puikiai sekasi.

„Kiekvienas esame lyderis, žinoma, ne visur ir ne visada, bet kiekvienas iš jūsų turi sritį, kurioje atliekate šį vaidmenį vienokiu ar kitokiu būdu“, – sakė A.Šidlauskas.

Išklause diskusiją dalyviai įsitraukė į protmūšį ir praktines lyderystę bei bendradarbiavimą ugdančias „Svajonių komandų“ veiklas, kurias vedė projekte jau dalyvavę Klaipėdos mokyklų gimnazistai.

UGDO LYDERYSTĘ

„Svajonių komandos“ – tai unikalus projektas, skirtas per sportines veiklas ugdyti mokinių lyderystę, organizacinius gebėjimus, bendradarbiavimo, darbo komandoje įgūdžius bei suteikti žinių ir gebėjimų, kurie padėtų pedagogams ugdyti mokinių lyderystę ir kitas XXI amžiaus kompetencijas. Šiomet projektas bus vykdomas Šalčininkų ir Visagino rajono savivaldybėse.

Iniciatyvą nuo 2017 m. Lietuvoje įgyvendina Britų taryba Lietuvoje ir Lietuvos tautinis olimpinis komitetas.

K.Šileikis

Sezono atidarymą pajavairino smagios veiklos

Diskusija „Lyderystė sporte, mokykloje, bendruomenėje“

J.Čirūnas ir V.Juchnevičiūtė

TRENERĘ ĮKVEPIA APLINK MATOMI PAVYZDŽIAI

PROJEKTO „HE FOR SHE“ HEROJĖ ŠIUOLAIKINĖS PENKIAKOVĖS TRENERĖ VILMA JUCHNEVIČIŪTĖ – APIE TAI, KĄ REIŠKIA BŪTI VIENINTELE MERGAITE BERNIUKŲ VANDENSVYDŽIO KOMANDOJE, LŪŽĮ IR SVARBIAUSIAS PIRMOJO TRENERIO PAMOKAS.

Kauno baseinas „Dainava“. Būtent čia prieš daug metų užsimezgė tuometinio vandensvydžio trenerio Jono Čirūno ir mažos mergaitės, kurią čia atvedė mama prisijaukinti vandenį, Vilmos Juchnevičiūtės ryšys. Priėmęs ją į savo auklėtinių gretas, ne vienerius metus berniukų komandoje turėjo nepažabojama tvirtybė ir noru visuomet pirmauti pasižymincią lygiavertę žaidėją, kurią vėliau išleido į kitą sporto šaką – penkiakovę. Šiandien Vilma pati yra šiuolaikinės penkiakovės trenerė, o dirbdama su vaikais vadovaujasi J.Čirūno įskiepytu požiūriu ir vertybėmis.

Į susitikimą su Vilma treneris atsineša buvusiai auklėtinei skirtą albumą. „Čia visas jos gyvenimas sudėtas“, – įteikdamas jai atminimo dovaną sako J.Čirūnas.

Iš tiesų sklaidant albumą atgyja daugybė to laikotarpio, kai ją dar treniravo J.Čirūnas, prisiminimų. „Ant tanko kariuomenėje mes. Generolas Sergejus Madalovas – tuomet pažįstamas, vėliau draugas – pakvietė į ekskursiją. Vaikams įdomu kariuomenė ir ginklai. Vaikai ant tanko čia. Jūra... Čia delfinariumas – vienintelei Vilmai leido paplaukioti su delfinais“, – sklaidydamas surinkto albumo puslapius komentuoja buvęs merginos treneris.

ATĖJO MOKYTIS PLAUKTI

Į savo auklėtinių gretas J.Čirūnas Vilmą priėmė septynerių. Ją kartu su broliu į baseiną mokytiis plaukti atvedė mama. Tada, kaip prisimena Vilmos mama, buvo šalta žiema, siautė pūga. Su atžalomis jėjusi į baseiną moteris pasiteiravo administratorės, ar

JUNGTINIŲ TAUTŲ INICIATYVA

„He For She“ – visą pasaulį apskriejusi Jungtinių Tautų iniciatyva, kviečianti vyrus solidarizuotis ir kartu su moterimis aktyviai siekti lyčių lygybės, keisti stereotipus, būti vieninga ir matoma pokyčių jėga. Lietuvoje šią kampaniją inicijavo LTOK, į projektą pažvelgęs per sporto prizmę.

„He For She Lietuva“ istorijos pasakoja apie sporto srityje dirbančias moteris ir jas palaikančius vyrus, apie problemas ir iššūkius, su kuriais susiduria, bei ieško būdų, kaip pasitelkiant mūsų šalies aktualijas ir sportininkų istorijas garsiai apie tai kalbėti.

Vilmos Juchnevičiūtės ir Jono Čirūno istorija – penktasis antrojo „He For She Lietuva“ sezono pasakojimas.

galima užrašyti vaikus į plaukimą. Ši pasakė, kad grupėse visos vietos užimtos, bet dar perklausianti vieno trenerio. Netrukus atėjo J.Čirūnas ir pranešė gerą žinią – priimsiąs į savo grupę, tik ne plaukimo, o vandensvydžio. Joje buvo vien berniukai. Taip prasidėjo Vilmos pažintis su vandens sportu. Drąši, aktyvi, naujovių trokštanti mergaitė greit entuziastingai kibo į naują veiklą.

„Mes atėjome į plaukimą, tačiau treneris buvo vandensvydžio specialistas, todėl po truputėlį mus mokė plaukti, bet ir kamuolys atsirado vandenyje, treniruotės keitėsi, pradėjome mokytis žaisti vandensvydį. Buvau vienintelė mergaitė, todėl man tekdavo žaisti su berniukais. Treneris niekada nematė skirtumo, ar mergaitė, ar berniukas. Leisdavo man su jais žaisti. Vis dėlto berniukai į mane žiūrėjo kitaip, kaip į mergaitę“, – šiandien pasakoja Vilma.

Tačiau tuomet nepalūžti ir toliau siekti rezultatų skatino treneris, kuris vis primindavo, kiek daug ji galinti, leisdavo rungtyniauti varžybose.

DAUGIAU NEI TRENERIS

J.Čirūnas neapsistodavo vien treniruotėmis baseine – jo auklėtiniai turėjo prabangą nuolat su treneriu vykti ne tik į varžybas, stovyklas, bet ir į įvairias ekskursijas.

„Trenieriui būti reikia pašaukimo. Reikia mylėti šį darbą. Atžagaria ranka negali dirbti. Turi būti visapusiškas: eidavome į kiną, teatrą, muziejų, pas Praną Majauską į sporto muziejų. Visur reikia su vaikais eiti ir netingėti“, – pataria treneris.

Jo manymu, vaikams svarbu plėsti akiratį, o suorganizuoti ką nors įdomaus padėdavo ir platus pažinčių ratas.

„Kariuomenėje pažinojau vadą – pasiskambinu, sutariu ir atsiranda karininkas, kuris mums papasakoja. Vaikai susidomi. Vilmos brolis dabar karininkas. Jei auklėtiniais įdedi, jie atgal atiduoda“, – įsitikinęs J.Čirūnas.

Netrūko nei varžybų, nei stovyklų. Vienoje jų, pamena treneris, akivaizdžiai išryškėjo Vilmos asmenybės bruožai. „Aš mažiukus vaikus pats paėmęs už rankos nusivesdavau prie jūros, o kiti bėgdavo krosą. Kartą bėga aštuonių žmonių grupelė. Atbėga Vilma, o tada pirmasis berniukas po dešimties minučių pasirodo. Ji visur stengėsi būti geresnė už kitus ir tapo geresnė“, – sako treneris.

REIKĖJO LŪŽIO

Vis dėlto, net ir turėdama lyderės bruožų, mokydamosi žaisti vandensvydį ji išgyveno ir labai sunkių momentų.

„Buvo sudėtinga su berniukais. Jie nepriima tavęs į komandą, nes esi mergaitė. Jie tiesiog darė viską, kad aš nebūčiau jų komandoje: bandė skandinti baseine, mušdavosi... Toks tas vandensvydžio sportas – priplauki prie žmogaus ir gali grumtis“, – atvirai pasakoja V.Juchnevičiūtė.

Tam, kad berniukai pakeistų požiūrį, reikėjo lūžio. Jis įvyko tuomet, kai Vilma puikiai pasirodė varžybose, o jų komanda tapo čempione.

„Tose varžybose primėčiau įvarčių ir jie patikėjo, kad galiu lygiai tokiomis pačiomis jėgomis kaip jie žaisti. Ir pati patikėjau. Iki to laiko kovojau su jais, kad pasilikčiau sporte“, – prisipažįsta Vilma.

Merginos teigimu, jai reikėjo būti ypač tvirtai, ryžtingai, užsispyrusiai, kad išliktų tarp berniukų. Jų užgauliojimus teko palikti nuošalyje. Žinoma, ramstis buvo ir tėvai, ir treneris – jie nuolat ragino tęsti sportinę veiklą.

„Reikėjo daug jėgų atiduoti, kad su jais galėčiau rungtyniauti. Brolis irgi buvo berniukų pusėje, o aš kaip atsiskyrėlė. Po to lūžio mes visi pradėjome labai gerai bendrauti. Brolis ėmė palaikyti. Kažkas tokio turėjo įvykti, kad pasikeistų jų logika, mąstymas, kad pamatytų, jog ir mergaitė gali kažką parodyti“, – pasakoja Vilma.

Vis dėlto netrukus po šio įvykio, būdama dvylikos, Vilma pasuko į kitą sporto šaką. Šiandien ji pati treniruoja jaunosius šiuolaikinės penkiakovės, į kurią tuomet perėjo, atstovus.

TRENIRUOJA VAIKUS

J.Čirūnas, žvelgdamas į savo buvusią auklėtinę, šiandien ja didžiuojasi: „Manau, kad ji viską pasiėmė iš manęs ir mane jau prašoko – kur kas daugiau visko daro ir nežinau, ką dar sugalvos. Jai dar viskas priekyje.“

Pasak Vilmos, ji užaugo su sportu, o aplink matomi pavyzdžiai juk įkvepia, formuoja žmogų kaip asmenybę. Ji prisipažįsta ir pati į savo auklėtinius žvelgianti kitaip – tą požiūrį pasiskolino iš trenerio J.Čirūno.

„Treniruotėmis viskas nesibaigia, mes irgi kiek galime važiuojame į varžybas, stovyklas, papildomas edukacijas“, – sako trenerė. Ji visuomet prisimena trenerio pamokymus, kad reikia būti ne tik gerais sportininkais, bet ir žmonėmis: atsakingais, rūpestingais komandos draugams, paslaugiais.

„O dirbti trenere reikia turėti pašaukimą, mylėti vaikus, sutarti su jais, paguosti, pakalbinti, kai reikia. Juk kiekvienas vaikas skirtingas. Norėdamas su juo rasti kalbą, turi labai pasistengti. Gali su vienu naudoti vieną techniką, kuri kitam vaikui gali visiškai netikti. Kiekvienas vaikas treneriui yra labai gera patirtis, iš jų labai daug išmoksti“, – sako Vilma.

Būdama šiuolaikinės penkiakovės trenere, ji gali prisiliesti ir prie plaukimo.

„Plaukimas turi daug pranašumų. Manau, kiekvienas vaikas nuo pat mažens turėtų gauti bent plaukimo pagrindus. Žvelgiant į ateitį tai svarbu, juk mokėti plaukti reikia ne tik sportininkui, bet ir kasdieniame gyvenime – būnant prie ežero, prie jūros. Privalu turėti plaukimo pagrindus, nebijoti vandens. Plaukdamas gali atpalaiduoti mintis, pagerinti širdies veiklą“, – plaukimo pranašumus vardija V.Juchnevičiūtė.

LAIKUI NEPAVALDUS RYŠYS

Jai iki šiol nuostabu, kaip J.Čirūnas su visais auklėtiniais daugelį metų sugeba išlaikyti nuostabius santykius. Ji ir pati norėtų įminti šią ilgalaikio ryšio paslaptį.

„Treneris su daug savo sportininkų puoselėja gražius santykius. Kai iš mano grupės išeina koks vaikas, pasirenka kitą sporto šaką, labai sunku išlaikyti ryšį su juo. Aišku, čia turi būti didelis trenerio noras, ir sportininko tėvai turi būti įtraukti. Didelis darbas iš abiejų pusių ir didelis noras“, – mano ji.

J.Čirūnas patvirtina, kad beveik su visais buvusiais auklėtiniais šiandien jis palaiko vienokius ar kitokius santykius.

„Visi, kurie buvo pas mane, pasiekė rezultatų. Žmonės tapo aukštais valdininkais, viršininkais. Visi jie dėkingi treneriui. Treneris tik ugdo, duoda pradžią, o paskui jie ateitį susikuria patys. Apie visus galiu papasakoti“, – sako J.Čirūnas, kuriam didžiausia dovana yra ta, kad iki šių dienų su dažnu buvusiu auklėtinu ir auklėtine jis išlaikė ryšį.

TREKO PADANGĖJE – IR TAMSŪS DEBESYS

ŠIEMET TARPTAUTINIS DVIRAČIŲ TREKO MEISTRŲ SEZONAS ŠIEK TIEK KITOKS. RUGPJŪČIO VIDURYJE MIŪNCHENE, VOKIETIJOJE, VYKO EUROPOS ČEMPIONATAS VISIEMS ATLETAMS SUNKESNĖMIS SĄLYGOMIS – KĄ TIK SURINKTAME, TRUMPESNIAME NEI ĮPRASTAI VELODROME. O ŠTAI JAU SPALIO 12-ĄJĄ PRANCŪZIJOS MIĖŠTE SEN KANTENE (SAINT QUENTIN EN YVELINES) PRASIDĖS PASAULIO ČEMPIONATAS. PAJĖGIAUSI LIETUVOS TREKO DVIRATININKAI JAM RENGĖSI KROATIJOJE.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Kroatijos keliuose rinktinės trenerio Dmitrijaus Leopoldo prižiūrimi treniravosi šeši šiuo metu pajėgiausi Lietuvos treko dviratininkai – Olivija Baleišytė, Miglė Marozaitė-Lendel, Vasilijus Lendelis, Svajūnas Jonauskas, Justas Beniušis ir Laurynas Vinskas.

Sąlygos treniruotis, ilsėtis – geros, ne pirmus metus čia mūsų dviratininkai lieja prakaitą. Šiltas oras lepina, o jūra padeda atsigaivinti po treniruočių. Dviratininkų kasdienybė čia beveik kaip namie: patys gaminasi maistą, prisižiūri dviračius, treniruojasi.

Tokios treniruočių sąlygos įprastos D.Leopoldo auklėtiniams, kurie nuo mažens yra mokomi viską žinoti apie dviratį, gebėti jį išnarstyti, sudėti, susitvarkyti ir valgyti pasigaminti. Na, jeigu koks sudėtingesnis gedimas, tada į pagalbą ateina visų galų meistras treneris. O valgio gamyba, pasak trenerio, ypatinga tuo, kad čia daug šviežių produktų: apstu daržovių, žuvų, sūrių. Sportininkams tai svarbu. Subalansuota ir kokybiška mityba – pranašumas.

„Be to, kai pats pasigamini, tai ir valgyti skaniau, juk tada niekam nepasiskūsi, kad kažkas ne taip“, – juokauja treneris.

Ar po šios treniruočių stovyklos prieš pasaulio čempionatą mūsų treko dviratininkai dar dalyvaus kokiose nors varžybose?

Taip. Spalio 1–2 dienomis Panevėžyje vyks atvirasis Lietuvos dviračių treko čempionatas. Jame drauge su mūsų šaliai lenktyniaus ir Latvijos sportininkai. Gal atvyks Estijos bei Suomijos atstovų.

Kiek mūsų šalių dalyvaus pasaulio čempionate?

Į Prancūziją vyks penki. Olivija Baleišytė – tempo rungčių meistrė. Ji šiemet savo jėgas išbandys daugiakovės (omniumo), skrečo bei eliminavimo rungtyse. Mūsų stipriausi dviratininkai sprinteriai Vasilijus Lendelis, Svajūnas Jonauskas, Laurynas Vinskas, Justas Beniušis kausis komandinio sprinto, sprinto bei keirino rungtyse.

Ar dabar, atsiveikinus su sportu jūsų žmonai Simonai Krupekaitei ir iširus komandinio sprinto duetui su M.Marozaitė, bus kokia nors moterų komandinė rungtis, ar specializuosis tik asmeninėse varžybose?

Mūsų sportininkų duetas bet kuriuo atveju privalėjo keistis, nes pasikeitė komandinio sprinto reglamentas: vietoj dviejų dviratininkų dabar važiuoja trys.

Šiame pasaulio čempionate komandinio sprinto rungtyje dalyvaus mūsų vyrai. Vietą išsikovojo Europos čempionate. Iš keturių pretendentų į šią rungtį reikia atrinkti tris. V.Lendelis yra tvirtas lyderis, o kas drauge su juo stos prie starto linijos – paaiškės per Lietuvos treko čempionatą Panevėžyje. Beje, pasaulio čempionate Vasilijus tikrai važiuos sprintą, gal ir keiriną.

Gera žinia, kad į rinktinę po motinystės atostogų sugrįžo M.Ma-

V.Lendelis ir D.Leopoldas

Vytauto Danginio nuotr.

rozaitė. Ar ji jau gali treniruotis visu pajėgumu?

Miglė labai stengiasi. Juk visi suprantame, kad tikrai nepaprasta grįžti po gimdymo į treką. Mūsų sportas reikalauja labai didelės kūno jėgos, ypatingo fizinio pasirengimo. Tam reikia laiko. Bet jeigu galvojame apie Paryžiaus olimpinės žaidynes, tai jau reikia dalyvauti varžybose ir rinkti reitingo taškus.

Apie moterų sprinto komandą galvoti dar anksti?

Neturime trijų pajėgių dviratininkių. Mums dabar labiau reikia galvoti, kaip išsigydyti traumas, sustiprėti, rasti naujų jėgų sportinei karjerai tęsti. Kažkoks sudėtingas laikotarpis atėjo. Senos sveikatos bėdos, lėtiniai susirgimai kamuoja O.Baleišytę. Per treniruotę Kroatijoje smarkiai krito ir susižalojo V.Lendelis. Ačiū Dievui, kad jam kaulai nelūžo. Po sunkios traumos, kurią patyrė pernai, atsigauna L.Vinskas. Miglė tik pradeda įsivažiuoti.

Reikia operatyvios medikų pagalbos. O kvalifikuotų sporto medikų vis sunkiau prisišaukti.

M.Marozaitė-Lendel

Ar čia dėl pinigų stokos?

Geram specialistui pinigų rastume. Federacija sutinka mokėti. Sunkiau, kaip sakiau, patį gydytoją surasti. Daug garsių sporto medicinos specialistų, neapsikentę esamos situacijos, paliko sporto dispanserius, profesionalius sportininkus ir užsiima individualia veikla. Be to, pas gerus specialistus eilės laukia. Profesionaliajame sporte, kaip mes sakome, viską reikia daryti vakar.

Ar tai normalu, kad, pavyzdžiui, treniruočių stovykloje Kroatijoje jūs dirbote su sportininkais vienas – be mediko, be mechaniko, apskritai be jokio aptarnaujančio personalo?

Manau, kad nenormalu, tačiau man tai įprasta. Pavyzdžiui, vokietis ar olandas tikriausiai bėgtų iš tokio darbo. Jeigu būtų pakankamai pinigų algoms, atrastume ir mes daugiau trenerių, mechanikų. Ir mediką galėtume vežtis, ir ne tik vežtis, o tiesiog juos turėti savo komandoje. Bet pinigų nėra. Ir žinau, kad viena pati Lietuvos dviračių sporto federacija (LDSF) negali reikiamos sumos surinkti. Čia mes galėtume kalbėti valandų valandas, kaip būtų, jeigu būtų. Bet pinigų nebus, kol bus toks valstybės požiūris į sportą. Gal įkūrus Nacionalinę sporto agentūrą reikalai pagerės? Dabar jie tik blogėja. Ypač mūsų dviratininkai tą pajuto, kai nebeliko LTOK stipendijų ir kitos LTOK paramos.

Štai toks liūdnas pavyzdys. S.Jonauskas pasauliniame reitinge užima 30 vietą. Ar daug tokių sportininkų Lietuvoje turime? Bet jis negauna finansinės paramos, nes Europos čempionate liko devintasis, o reikėjo patekti į aštuntuką. Gal pavyks pasaulio čempionate prasimušti į Lietuvos stipendininkų sąrašą? O jeigu talentingas dviratininkas spjaus į tą sunkų sportą ir išeis lengvesnės bei sotesnės duonos ieškoti? Išauginti tokį sportininką reikia 6–8 metų. Olimpinių stipendijų jis ir dabar gautų, deja, tų stipendijų neliko. Šiandien perspektyvių sportininkų valstybė nepalaiko.

Apie LDSF finansines problemas dabar daug geriau žinote gal ir todėl, kad žmona Simona dirba federacijoje sporto direktore?

Apie finansinius iššūkius visą savo darbo laiką Lietuvoje žinau. Taip, Simona dirba Dviračių sporto federacijoje, yra atsakinga už rinkinių pasirengimą, keliones ir dar daug už ką. Tačiau finansus uždirba patys dviratininkai, o juos skiria Vyriausybė. Nuo dirbančiųjų federacijoje visiškai nepriklauso, kiek pinigų mes turėsime.

Kodėl, sakau Simonai, treneriukas turi rūpintis viskuo – dirbti vadybininku, mechaniku, virėju ir dar vyresniuoju finansininku, kuris privalo žinoti bei planuoti visas treko rinktinės išlaidas? Ji situaciją puikiai žino, daug metų pati tokiomis sąlygomis sportavo. Kentėk, sako. Ir aš suprantu: dabar krentam žemyn. Kai pasieksime dugną, atsipsirsime ir vėl pradėsime kilti į viršų.

Kipro Štreimikio nuotr.

O.Baleišytė

O su kokiais dviračiais važiuojate?

Važiuojam su likučiais. Dabar nusipirkti gerą dviratį dar sunkiau, negu nusisamdyti visą aptarnaujantį personalą. Dėl įvairių priežasčių – sutrikusio tiekimo, gamybos trukdžių – laukti užsakymo reikia beveik dvejus metus. O žinant mūsų Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos sistemą, viešųjų pirkimų reguliavimus ir kitas kliūtis gali tekti laukti dar ilgiau. Gerai, jeigu naujus dviračius gausim prieš Paryžiaus olimpinės žaidynes ir bus pinigų juos nupirkti. Nesitikiu, kad jų sulauksime atrankos varžyboms. Turiu karcios patirties: dviračiai Tokijo olimpiečiams atkeliavo jau po žaidynių.

Kada prasidės atranka į 2024 m. Paryžiaus olimpinės žaidynes?

2023 metų vasario mėnesį Europos čempionate Šveicarijoje ir tęsis iki 2024-ųjų.

Ko galime tikėtis pasaulio čempionate Prancūzijoje?

Svarbiausia – nepatirti traumų.

Ar šiemet vyks Tarptautinės dviračių sporto sąjungos (UCI) dviračių treko Čempionų lygos varžybos, ar vėl matysime treko žvaigždes Panevėžyje?

Varžybos vyks, bus šeši etapai. Tik vietoje Panevėžio tas etapas bus surengtas Vokietijoje. Ar dalyvaus tose varžybose mūsų, priklauso nuo pasirodymo pasaulio čempionate.

Kaip sekasi sportuoti jūsų jau devynerių sulaukusiam sūnui Maksimilianui?

Sportuoja motokrosą. Ir yra įsitikinęs, kad jo sporte mažiau traumų negu dviračių treke. Tiesa, ir dviračių treke jis jaučiasi drąsiai. Gal vėliau pasuks tėvų pėdomis?

Lietuvos savivaldybių sporto padalinių vadovų asociacijos atstovai Suomijoje. G.Jasiūnas – trečias iš kairės

MITĄ GALUTINAI SUGRĖIOVĖ SUOMIAI

RUGPJŪČIO PABAIGOJE LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ SPORTO PADALINIŲ VADOVŲ ASOCIACIJOS VADOVAI KARTU SU ŠEŠIŲ LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ (ŠIAULIŲ, KLAIPĖDOS, PANEVĖŽIO, KAISIADORIŲ, PLUNGĖS, ŠIRVINTŲ) ATSTOVAIS LANKĖSI SUOMIJOJE.

Tai buvo antras vizitas pagal projektą „Regioninė plėtra stiprinant viešąjį sporto ir fizinio aktyvumo sektorių vietos lygmeniu“, kurį finansavo Šiaurės šalių tarybos biuras. Lietuvos savivaldos atstovai įsitikino, kad pasimokyti ko iš kaimynų turime: ir rengiant aukšto meistriškumo sportininkus, ir plėtojant fizinį aktyvumą, ir valdant sporto bazes.

„Ten, kur mes lankėmės, buvome sužavėti, kaip viskas išplėtota“, – stebisi Lietuvos savivaldybių sporto padalinių vadovų asociacijos (LSSPVA) prezidentas Gintaras Jasiūnas.

Lietuvos delegacija Suomijoje aplankė dvi savivaldybes – Helsinkio ir Heinolos. Heinola – nedidelė savivalda, kuri, G.Jasiūno vertinimu, galėtų būti lyginama su mūsų Širvintomis ir panašiomis Lietuvos savivaldybėmis. O didelę ir mažą savivaldą Suomijoje Lietuvos delegacija lankė neatsitiktinai – juk ir mūsų komandose buvo po lygiai didžiosioms ir mažosioms savivaldoms atstovaujančių specialistų.

Per kelias dienas Lietuvos atstovai tikrai turėjo kur paganyti akis ir dėl ko pavarvinti seilę lankydamiesi sporto bazėse ar sportininkų rengimo centruose. Ir ne tik teoriškai, bet ir praktiškai buvo supažindinti su sportine veikla Suomijoje. Štai Heinolos savivaldybėje Lietuvos delegacija praktiškai išbandė populiariausią čia fizinio aktyvumo veiklą LAVIS – įvairių stilių linijinius šokius.

„Skaiciai, kiek suomių priklauso sporto klubams ir įsitraukia į sporto veiklą, milžiniški – apie 80–90 proc.“, – dideliu suomių aktyvumu stebisi G.Jasiūnas. Kiek Lietuvoje sportuojančių mėgėjų? Sunku pasakyti, deja, neturime patikimos statistikos.

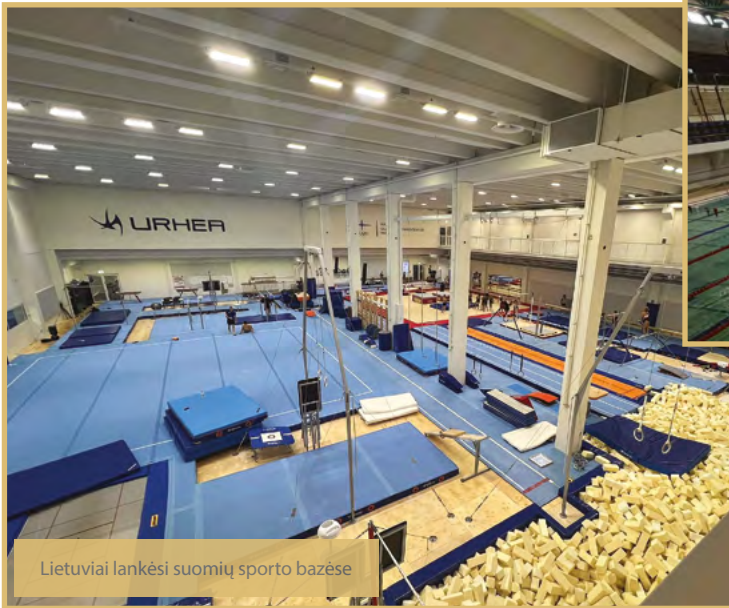
Bet ne šokiai buvo pagrindinis Lietuvos delegacijos tikslas Suomijoje. „Tikslas – išsiaiškinti savivaldybės indėlį į sportininkų rengimą,

fizinio aktyvumo plėtrą ir pasižiūrėti, kokie yra sporto bazių valdymo modeliai. O ten yra ir savivaldybių valdomų sporto bazių (panašiai kaip pas mus), yra ir privačių. Pamatėme jų skirtumus, santykius su savivaldybe, finansavimo modelius. Ir, aišku, mums labai rūpėjo aukšto meistriškumo sportininkų rengimas – koks čia savivaldos vaidmuo, kaip tokie sportininkai rengiami savivaldybėse. Matėme labai daug“, – pasakoja G.Jasiūnas.

Pirmasis vizitas pagal šį projektą buvo į Daniją. O kokių įspūdžių parsivežėte iš antrojo vizito – viešnagės Suomijoje? – paklausėme G.Jasiūno.

Didžiausią įspūdį padarė Suomijoje, kaip ir Danijoje, galiojantys teisės aktai, kurie reglamentuoja, kaip savivaldybės finansuoja sporto klubus. Savivaldybėms yra prievolė skirti finansavimą klubui pagal jame esančių narių skaičių. Šis finansavimas turbūt ir paaikškina, kodėl Skandinavijos šalyse plėtojamas būtent klubinis sportas. Ypač fizinio aktyvumo srityje – praktiškai visi gyventojai priklauso kokiam nors sporto klubui. Klubai yra suinteresuoti: kuo daugiau turi narių, tuo didesnę finansavimą gauna ir iš savivaldybės, o tada ir pats klubas tampa stipresnis. Mums suomiai pažadėjo atsiųsti šiuos dokumentus, galbūt kažką galėsime nuskopijuoti ir pritaikyti Lietuvoje.

Kalbant apie aukšto meistriškumo sportininkų rengimą, galutinai paneigėme mitą, kad sportininkai Skandinavijos šalyse, konkrečiai Danijoje ir Suomijoje, rengiami tik klubuose. Susipažinome su Suomijos sporto modeliu, lankėmės vienoje regioninėje sporto akademijoje, kuri yra išlaikoma valstybės, savivaldybės ir pačių klubų. Ten sukonzentruotas mokslininkų, medikų, trenerių potencialas. Tokiuose centruose rengiami paties aukščiausio meistriškumo sportininkai. Suomijoje yra 11 regioninių sporto centrų.

Lietuviai lankėsi suomių sporto bazėje

Suomiai, kaip ir danai, kalbėjo tą patį: parengti aukšto meistriskumo sportininką – labai brangu. Ir to negali padaryti tik klubai ar netgi federacijos, išskyrus, pavyzdžiui, Suomijos ledo ritulio federaciją, kuri stipri komerciškai, arba futbolo. Bet ir futbolo, ir ledo ritulio atstovų regioniniuose sporto centruose taip pat yra. Jie atstovauja šaliai, rinkinei – ir tie talentai yra koncentruojami, su jais kryptingai dirbama. Tai didžiausias akcentas.

O mes panaikinome Lietuvos olimpinį sporto centrą. Gal jis nebuvo labai tobulas, bet jeigu Lietuvoje manoma, kad aukščiausio meistriskumo sportininkus parengs federacijos, tai šis mūsų vizitas parodė, kad nei Danija, nei Suomija taip negalvoja ir nedaro. Nors Lietuvoje sklando mitas, esą ten viską daro tik klubai ir federacijos. Ko gero, tai netiesa. Taip, klubuose daugybė žmonių, tai yra šeima, didžiulė bendruomenė ir bendrystė, ko išties galime pasimokyti iš skandinavų, bet geriausi sportininkai specialiai rengiami. Tai pagrindinis akcentas. Sporto klubai apie 70 proc. finansuojami valstybės ir savivaldos. Ir federacijos prisideda. Bet pačios federacijos irgi apie 80 proc. finansuojamos iš valstybės. Išskyrus komerciniu požiūriu stiprias sporto šakas – futbolą ir ledo ritulį ir kitas.

Ar pamatėte esminių skirtumų tarp Danijos ir Suomijos sporto sistemų?

Esminių skirtumų nėra. Abiejose šalyse rengiant sportininkus dalyvauja ir valstybė, ir savivaldybės, jų rengimo modeliai panašūs. Tik, sakyčiau, Suomijoje valstybės indėlis dar didesnis. Ten, kur mes lankėmės, buvome sužavėti, kaip viskas išplėtotas.

Lankėtės Helsinkio ir Heinolos savivaldybėse. Ar yra esminių skirtumų tarp didelės ir mažos savivaldos?

Skirtumas tas, kad mažoje savivaldoje mažiau aukšto meistriskumo sportininkų. Joje 95 proc. dėmesys skiriamas fiziniam aktyvumui.

Pakalbėkime apie žmonių fizinį aktyvumą ir ko čia galėtume pasimokyti iš suomių.

Man buvo naujovė, kad suomiai turi du teisės aktus, pagal kuriuos savivalda privalo nemokamai suteikti sporto bazes klubams, ir antras dalykas – finansuoti klubą pagal turimų narių skaičių.

Labai daug fizinio aktyvumo veiklų suomiai vykdo lauke. Tai tarsi mada gerąja prasme. Ir fizinio aktyvumo pamokos Suomijoje žiemą vyksta lauke. Mes esame palepę – norime, kad viskas būtų salėse, o ten veiksmas vyksta lauke.

Kalbant apie fizinio aktyvumo pamokas, vienoje iš šalių – nepažinau, Danijoje ar Suomijoje – tėra viena pamoka per savaitę. O kitas finansavimas skiriamas popamokinei veiklai. Ką pas mus vaikas gauna pamokose, ten – klubuose. Po pamokų atsidaro sporto sa-

lės, ateina klubai, jie turi savo valandas ir vaikai dalyvauja jų sporto veikloje. Taigi mes pagal pamokų skaičių ne prasčiau atrodome, bet pas mus kokybė yra nepakankama. Net esu suskaičiavęs, kad viena mūsų fizinio aktyvumo pamoka kainuoja apie 25 milijonus eurų per metus. Bet ar nebūtų efektyviau tuos 25 milijonus skirti fiziniam aktyvumui plėtoti klubuose, kad vaikai dalyvautų būtent popamokinėje veikloje – eitų į klubus, sporto mokyklas?

Minėjote, kad sporto bazes savivaldybės turi suteikti klubams nemokamai. Ar dar kažkas krito į akis?

Ten dėl koncesijos labai panaši problematika kaip ir pas mus. Čia suomiai turi ir gerų pavyzdžių, bet nemažai yra ir prastų. Jie domėjosi, kaip mums sekasi šiuo klausimu.

Du vizitai, dviejų valstybių patirtys. Dabar laukia išvados, apibendrinimai. Kada bus sudėlioti taškai ant „i“?

Esame sutarę surengti pasitarimą su Švietimo, mokslo ir sporto ministerija. Įvyko nederintas geras sutapimas: ministerijos atstovai prieš mus irgi lankėsi Danijoje bei Suomijoje. Kai baigsime savo projektą, esame sutarę kartu jį apibendrinti. Ko gero, tai vyks lapkritį. Klaipėdoje planuojame bendrą konferenciją. Ten, manau, pristatysime apibendrinimus.

Kada galima tikėtis realių pokyčių Lietuvoje?

Jie jau vyksta. Mes, savivaldybių atstovai, jau pasiekėme, kad Sporto įstatyme (21 straipsnio 1 dalis) būtų įrašyta, jog švietimo, mokslo ir sporto ministras tvirtintų savivaldybių finansuojamų sportininkų rengimo centrų veiklos rekomendacijas. Tai įsigalioja nuo 2023 m. sausio 1 d. Dabar su ministerija dirbame, yra nupirkta paslauga, kad ištirtume visos Lietuvos visų sporto centrų veiklą – efektyvumą visais pjūviais, tai yra finansinį, programinį, teisinį – ir parengtume gerosios praktikos pavyzdžius, kuriuos galėtume tvirtinti ministro įsakymu. Tikimės, kad metų pabaigoje turėsime tyrimo išvadą, o 2023-aisiais gal jau pirmosios savivaldybės bandytų juos taikyti. Negalima sakyti, kad mes, savivaldybės, nejudame. Bet jei kalbėtume apie valstybės lygmenį – federacijų finansavimą, regioninius centrus, nežinau, kada tas pokytis gali būti. Čia reikia politinės aukščiausios šalies valdžios valios.

Šešiametis Miša įteikė vienai projekto iniciatorių B.Statkevičienei jos portretą

OLIMPIEČIAI IŠTIESĖ RANKĄ UKRAINOS VAIKAMS

LIETUVOS OLIMPIEČIŲ ASOCIACIJA SĖKMINGAI ĮGYVENDINA PASAULINĖS OLIMPIEČIŲ ASOCIACIJOS (WOA) PROJEKTĄ „TRUPUTĖLIS NAMŲ ŠILUMOS UKRAINOS VAIKAMS“ („A SENSE OF HOME LIFE FOR UKRAINIAN CHILDREN“).

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Viena šio projekto iniciatorių – pirmoji Lietuvos plaukikė, dalyvavusi olimpinėse žaidynėse (tai įvyko 1972 m. Miunchene), Lietuvos sporto universiteto Treniravimo mokslo katedros socialinių mokslų daktarė, docentė, Lietuvos olimpiečių asociacijos viceprezidentė kaunietė Birutė Statkevičienė.

Pasak 33 kartus Lietuvos čempionės ir daugkartinės rekordininkės, Pasaulinė olimpiečių asociacija kasmet skelbia projektų konkursą, bet niekada nerekomenduoja projekto temų. Kiekvienos šalies olimpiečių asociacijos pačios sprendžia, kokio turinio projektus pateikti projektų vertinimo komisijai.

Ar šiemet yra daug WOA konkurso projektų laimėtojų? – paklausėme B.Statkevičienės.

Prieš porą metų konkurso projektus laimėjo vos penkios šalys, o šiemet laimingųjų triskart daugiau. Šiemet WOA daugiausia finansuoja Afrikos šalių projektus (11), Azijos (tris, tarp jų ir Japonijos), Okeanijos (du Australijos) ir Europos (vieną Lietuvos). Pagal projekte nurodytus tikslus ir uždavinius, jo įgyvendinimo eigą šalių laimėtojų olimpiečių asociacijos gauna nuo 1000 iki 5000 JAV dolerių paramą.

Ką jūs pakvietėte į užsiėmimus Kaune?

Sužinojome, kur gyvena didžiausia dalis Kaune esančių pabėgėlių iš Ukrainos – daugiau nei 200, pasidomėjome, ko jiems trūksta. Pasirodė, kad olimpiečių pagalba tikrai reikalinga.

Nemažai vaikų auga be tėvų, jie gana išdykę, tuo įsitikinau ir aš pati, jie pasiilgę bendravimo. Beje, mūsų pagalba – bendravimo – reikia ir ten gyvenantiems suaugusiesiems. Tad į mūsų

pasiūlytas veiklas kviečiame ne tik vaikus, bet ir suaugusius, atvedusius vaikus į pratybas.

Viešbutyje yra sporto, vaikų laisvalaikio salės, yra kiemas. Žinoma, į plaukimo baseiną vaikus turi lydėti suaugę žmonės, bet atvykę suaugusieji taip pat dalyvauja plaukimo pamokose. Jei mieste sutinku ukrainiečių, visada pasakau apie Lietuvos olimpiečių asociacijos vykdomą projektą ir kviečiu dalyvauti.

Kaip su jais dirbate, kokias jiems sudarote sąlygas sportuoti, kurie Lietuvos olimpiečiai dar įsitraukia į šią kilnią misiją ir jums padeda įgyvendinti projektą?

Viešbutis neblogai pritaikytas gyventi pabėgėliams. Yra kompiuterių salė, kiemas, laisvalaikio salė, dideli koridoriai, puikus vaizdas pro viešbučio langus, nemaži gyvenamieji kambariai. Kai pirmą kartą apsilankiau tame viešbutyje, norėdama apžiūrėti, kur galėsime organizuoti užsiėmimus, buvo neramu. Trūko paprasčiausios švaros ir tvarkos. Jei ukrainiečiai norėjo olimpiečių pagalbos, tai vaikai, o ne mamos turėjo susitvarkyti tas patalpas, kiemą. Taip ir buvo padaryta. Žinoma, salės nėra labai didelės, bet užsiėmimus galima rengti.

Čia telpa vaikai, atvykę į Sidnėjaus olimpiečio Vido Bičiulaičio bokso pamokas. Tiesa, sąlygos nėra tokios kaip sporto mokykloje, bet bokso pagrindams užtenka. Iš pradžių mergaitės nepareikė noro mokytis boksuoti, bet įdomios Vido pratybos sudomino ir berniukus, ir mergaites. Visi puolė matuoti bokso pirštines, mokytis pagrindinių bokso elementų, buvo surengtos netgi dvi kovos.

V.Bičiulaitis su ukrainiečiais

Įgyvendinti projektą padeda ir Atlantos, Sidnėjaus bei Atėnų olimpietė Rita Ramanauskaitė, kuri nuoširdžiai bendrauja su ukrainiečiais, o jos sūnus Oskaras sudainavo ukrainietiškų dainų kartu su ukrainiečiais ir tuoj susidraugavo su jais.

Prie šios gražios iniciatyvos daug prisideda Kauno miesto savivaldybė, apie 30 privačių įmonių bei beveik pusė tūkstančio geros valios žmonių. Per visą laikotarpį viešbutyje gyvenantiems ukrainiečiams buvo suaukota per 25 tonas maisto, daugybė rūbų, baldų, higienos priemonių, žaislų. Paramos vertė gerokai viršija 250 tūkst. eurų. O kas ukrainiečiams apmoka plaukimo baseiną, treniruoklių sales, kitas sporto bazes?

Ukrainiečiai gauna viską, ko jiems reikia, išskyrus bendravimą su stiprios valios žmonėmis. Tokie yra olimpiečiai.

Pirmuose užsiėmimuose buvo sunku susikalbėti su gana išdykusiais vaikais, kuriems nuo 6 iki 16 metų. Bet pamažu pavyko su jais rasti bendrą kalbą. Jie pradėjo domėtis tais dalykais, kurių mes juos mokome. Mes mokome lietuvių, anglų kalbos, gražaus elgesio, kultūringo bendravimo su suaugusiais, o jie mus – ukrainiečių kalbos.

Vaikai po užsiėmimų turi nupiešti tai, kas jiems labiausiai įstrigo tą dieną. Piešiniai yra jų atlygis mūsų olimpiečiams už darbą. Pirmasis man labiausiai patikęs piešinys buvo mano portretas, kurį nupiešė šešiametis Miša. Visi, kas tą piešinį pamatė, suprato, jog tai aš.

Plaukimo baseino nuomą apmokame iš projekto lėšų.

Esate LOA viceprezidentė, plaukimo trenerė, dirbate LSU, veiklų turite per akis, o kiek laiko per savaitę galite skirti ukrainiečiams, kiek trunka viena treniruotė, koks pagrindinis tikslas per pratybas ir ar visi karo pabėgėlių vaikai moka plaukti?

Plaukimo pamokos jiems labai patinka. Jos reikalingos. Yra tokių vaikų, kurie įsivaizduoja, kad moka plaukti, bet, mano akimis žiūrint, tikrai dar nemoka. Taip, du trys vaikai moka plaukti šuniuku keletą metrų. Bet tai ne plaukimas.

Patinka man su jais būti ir baseine, ir sporto salėje, kieme, kalbėtis, bendrauti, aptarti dienos įvykius, sutramdyti juos. Padeda tėvams susisiekti su sporto mokyklomis, į kurias galima leisti savo vaikus.

Štai Semionas pasakė, kad moka plaukti, ir pasiprašė surasti jam tinklinio trenerį. Dabar jis lanko tinklinio treniruotes Kauno „Star-

R.Ramanauskaitė susipažįsta su jaunaisiais auklėtiniais

to“ sporto mokykloje. Žinoma, jis ateina ir mokytis plaukti. Gabus 14 metų vaikiną jau gali nuplaukti 25 metrus ir suprato, kad sakdamas, jog moka plaukti, dar nemokėjo.

Iki projekto pabaigos bandysime visus išmokyti neskęsti. Nors į baseiną reikia eiti anksti ryte ir dar savaitgaliais, ukrainiečiai ateina ir nesiskundžia, jog neišsimiegojo.

Į klausimą apie veiklų gausą atsakysiu taip: dažnai sakau, kad kai neturiu ką veikti – susirandu veiklos. Viena jų – šis projektas.

Ar aktyviai sportuodami vaikai kiek primiršta patirtus karo baisumus Ukrainoje, ar jie vis dar jaučia baimę?

Manau, kad vaikams nėra iki galo suprantama, kas vyksta jų šalyje. Jiems Lietuvoje smagu, saugu, daug draugų aplinkui. Jų pilnas viešbutis. Tačiau didesnis rūpestis ir skausmas jų mamų, senelių akyse. Jie rūpinasi ne tik savo vaikais, bet ir išgyvena dėl Ukrainoje pasilikusių giminaičių. Jaučiamas nerimas, liūdesys dėl dar iki šiol neišskios ateities.

Aš pati dėl vaikų nerimo nejaučiu, jiems čia gerai, jų mamos šalia, jaudinuosi dėl suaugusiųjų. Tad kitas projektas greičiausiai bus susijęs su Ukrainos suaugusiųjų pabėgėlių globa. Taip, jie beveik visi dirba, bet nerimas dėl jų šalies ateities tikrai jaučiamas.

Gal tikėtės užsiauginti būsimų Lietuvos sporto universiteto studentų ukrainiečių?

Parašiau prašymą LSU vadovybei, kad leistų aplankyti universiteto sporto bazes, mokslines laboratorijas, auditorijas. Niekas nežino, kiek dar laiko jiems teks čia būti. Gal ukrainiečius kada nors pamatysime universitete jau kaip studentus. Per tą laiką, manau, jie išmoks lietuviškai, o mes pramoksime ukrainietiška.

LIETUVOS SPORTO ŽURNALISTIKAI – 100 METŲ

ŠIE METAI LIETUVOS SPORTO ŽURNALISTIKAI IŠŠKIRTINIAI – MINIME JOS ŠIMTMETĮ. O ISTORIJA PRASIDĖJO NUO LAIKRAŠČIO „LIETUVOS SPORTAS“, KURIO PIRMASIS NUMERIS PASIRODĖ KAUNE 1922 M.

VYTAUTAS ŽEIMANTAS

Laikraščio „Lietuvos sportas“ 1-asis numeris. 1922 m.

Sportas prieš šimtą metų turėjo visai kitokią reikšmę nei šiandien. Lietuva buvo valstiečių, dirbančių nuo aušros iki sutemų, kraštas. Tokioje aplinkoje sportuojantis žmogus atrodė nieko neveikiantis, nedirbantis. Todėl visuomenėje, spaudoje neretai buvo teigiama, kad sportininkai – tai dykaduoniai, tinginiai ir panašiai.

Tačiau sportas, turėdamas galingą gyvastingumo pradą, gerinantį žmonių fizinį parengtumą ir dvasinę būseną, negalėjo neprasiveržti pro abejingumo šydą. Juolab sporto idėjas ėmė aktyviai propaguoti ir iš užsienio grįžę lietuviai, kelią joms plisti atvėrė nutilusios patrankos, miestų ir miestelių plėtra. Pradėjo kurtis sporto klubai. 1919 m. jie susivienijo į Lietuvos sporto sąjungą, kuri 1920 m. peraugo į Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungą (LFLS). Atsirado ir sporto spaudos poreikis.

PIRMASIS – „LIETUVOS SPORTAS“

Pirmasis Lietuvoje sporto laikraštis „Lietuvos sportas“ buvo Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos leidinys, nuo ketvirtro numerio – dar

ir Lietuvos sporto lygos (LSL) bei Lietuvos jachtklubo organas. Ėjo kas dvi savaites, nuo ketvirtro numerio – iliustruotas, nespalvotas.

„Lietuvos sportas“ bus Lietuvos sportininkams jų tolimesniuose žingsniuose tas Švyturys, kuris jiems parodys gerą kelią, kad jie neklaidžiotų. Pašalinius gi jis patrauks savo atspindžiais ir stengsis juos įtraukti į sporto vėžes. „Lietuvos sportas“ stengsis nušviesti sporto tikslą, reikšmę, naudingumą laikymosi nuošaliai nuo politikos“, – tokį tikslą leidėjai išsikėlė pirmajame laikraščio numeryje. (Čia ir toliau citatų kalbos netaisytime, kad skaitytojas geriau pajustų to laiko dvasią – red. past.).

Šalia įprastų sporto ypatybių vardijimo ypač į akis krinta paskutinė frazė – laikymosi nuošaliai nuo politikos. Tai reiškia, kad jau tada buvo brandinama idėja depolitizuoti sportą, atskirti jį nuo politikos.

Apskritai pirmuose laikraščio numeriuose daug agituojama už sportą. Antai jau antrame numeryje skelbiama, kad „Sportas yra kultūros turtas“, ir šią drąsą tezę bandoma argumentuotai apginti.

Penktame numeryje rašoma: „Neabejotinai visiems yra girdėta „Mens sana in corpore sano“, tas pasakymas yra visai pamatuotas ir pilnai atitinka žmonių gyvenimui. Sveikame kūne ir iš tiesų yra sveika siela, žmogus turintis harmoningai išlavintą savo kūną, visuomet turi kilnius jausmus, sveiką sielą, logišką protą ir visuomet linksmas. [...] Tik per sportą mes galime tapti kūno atžvilgiu kultūringais, tik per sportą mes išsilavinę, kaip kad švedai, galėsime iškelti savo valstybės vardą Europoje, aukštai ir stipriai atsistoti ant nepriklausomybės pamato.“

Pirmasis redakcijos adresas buvo S.Daukanto g. 9, vėliau – K.Donelaičio g. 42.

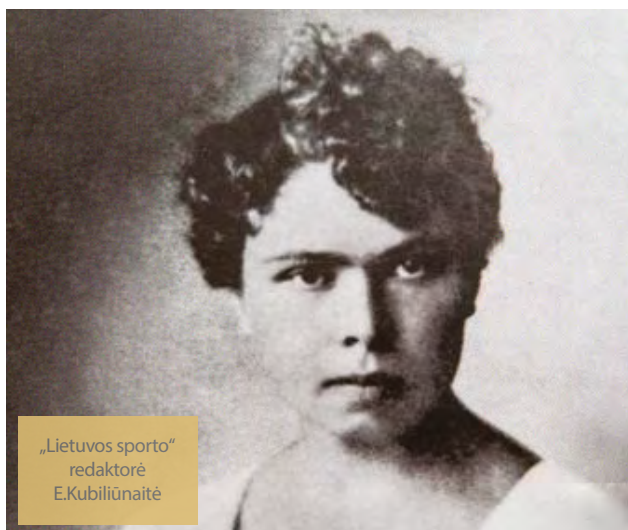
REDAKTORĖ ELENA KUBILIŪNAITĖ

Įdomu tai, kad laikraštyje bendradarbiavo būrys vyrų – Kęstutis Bulota, Karolis Dineika, Juozas Eretas, Stepas Garbačiauskas ir kiti, tačiau atsakingoji redaktorė buvo moteris – Elena Kubiliūnaitė.

Ji gimė 1900 m. Totoriškių kaime, Skapiškio valsčiuje. Pirmojo pasaulinio karo metais pasitraukė į Rusiją, vėliau gyveno Vidurinėje Azijoje, Kryme. 1920 m. grįžo į Kauną. Dirbo Švietimo ministerijoje, Lietuvos universiteto bibliotekoje. Įsitraukė į sportinę veiklą, ne tik aktyviai sportavo, bet ir dalyvavo kuriant įvairias sporto organizacijas, susidomėjo sporto žurnalistika.

E.Kubiliūnaitė buvo aktyvi lengvaatletė, startavo 60 m ir 200 m bėgimo, šuolio į tolį ir į aukštį, disko metimo, rutulio stūmimo ir trikovės rungtyse. 1922–1924 m. dešimt kartų tapo Lietuvos lengvosios atletikos čempione. Ji buvo viena pirmųjų ir aktyviausių naujo žaidimo krepšinio propaguotojų: žaidė pirmojoje moterų komandoje – LFLS, kuri 1922 m. tapo Lietuvos čempione.

1921 m. E.Kubiliūnaitės iniciatyva Johno Naismitho sukurtos krepšinio taisyklės pasiekė Kauną ir buvo išplatintos Lietuvoje.

„Lietuvos sportas“
redaktorė
E. Kubiliūnaitė

E. Kubiliūnaitė buvo viena Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos ir Lietuvos sporto lygos kūrėjų, LSL Moterų sporto komiteto pirminkė (1923–1930), Lietuvos moterų sporto atstovė tarptautinėje moterų sporto organizacijoje.

Aktyviai reikėsi ir kaip sporto žurnalistė. Todėl pelnytai buvo paskirta pirmojo periodinio sporto leidinio redaktore. Kaip žurnalistė ji 1924 m. atstovavo Lietuvai VIII olimpinėse žaidynėse Paryžiuje.

E. Kubiliūnaitė iškėkėjo už aktyviai sportuojančio ir sportą propaguojančio S. Garbačiausko. 1930 m. ji išvyko į Šveicariją, kur jos vyras pradėjo dirbti Lietuvos generaliniame konsulate Ženevoje. Mirė 1997 m. Ciuriche, 2009 m. perlaidota Kauno Petrašiūnų kapinėse.

SPORTO ISTORIJOS ŠALTINIS

„Lietuvos sportas“ įdomus ir kaip sporto istorijos šaltinis. Pavyzdžiui, smalsu pažiūrėti, kokios buvo mūsų lengvosios atletikos ištakos, sportininkų rezultatai. 1922 m. buvo užfiksuoti tokie Lietuvos rekordai: disko metimas, Taišerskas – 29,02 m; rutulio stūmimas, Taišerskas – 9,9 m; ieties metimas, Dargužas – 40,57 m; šuolių į tolį įsibėgėjęs, Vokietaitis – 5 m; šuolių į aukštį, Garbačiauskas – 1,48 m; 100 m bėgimas, Garbačiauskas – 12 sek. Dabar šie rezultatai atrodo labai jau kuklūs, o tuo metu panašų lygį rodė ir gretimų šalių sporto rekordininkai.

Įdomių žinių laikraštyje gali rasti ir futbolo mėgėjai. Antai penktame numeryje paskelbtame straipsnyje „Futbolas 1922 m.“ rašoma: „Pirmučiausia Lietuvoje pasirodė futbolas, kuris pastaruoju laiku ypatingai išsiplėtojo. Susitvėrė visa eilė komandų. Jau 1919 m. įvyko pirmosios futbolo rungtynės. 1920 m. įvyko keletą rungtynių. O 1921 m. net keliolika dešimčių rungtynių.“ Rašoma, kad 1922 m. prie Lietuvos sporto lygos buvo įkurtas Futbolo skyrius.

Aštuntame laikraščio numeryje paskelbtame straipsnyje „Lietuva–Latvija“ rašoma: „Birželio 8 d., 5 val. p.p. įvyko pirmosios draugiškos tarptautinės futbolo rungtynės tarp Rygos I.M.C.A ir Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos komandų.“ Ažuolyne vykusias rungtynes, kurias svečiai laimėjo 4:0, stebėjo daugiau kaip 4000 žiūrovų.

Penktame laikraščio numeryje paskelbtame straipsnyje „Basketbolo rungtynės“ yra gera žinia ir krepšinio mėgėjams: „Š.m. balandžio 23 d. 3 val. p.p. pirmą kartą Lietuvoje įvyko rungtynės tarp Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos narių komandų. [...] Reikia pripažinti, rungtynės buvo labai įdomios ir suteikė labai malonaus įspūdžio žiūrėtojams, kurie žiūrint į mus, linksmus žaidėjus, jautėsi esantis visai kultūringoje valstybėje.“

Žinotės autorius, matyt, pats žaidęs, rungtynių rezultato kažkodėl nepaskelbė, bet pagyrė Grambą, „įmušusį tris taškus-golus“. Vadinasi, tuomet krepšinio terminijoje dar buvo vartojamos ir futbolo sąvokos.

„Lietuvos sportas“ aktyviai propagavo ir naujas sporto šakas. Daug buvo rašoma apie neseniai į Lietuvą atėjusį krepšinį. Tačiau daugiausia dėmesio buvo skiriama beisbolui. Apie jį buvo rašoma iš numerio į numerį, paskelbtos šio iš Amerikos atkeliavusio žaidimo taisyklės, aprašomos jo subtilybės, piešiamos beisbolo aikštelės. Matyt, labai norėta išpopuliarinti šį žaidimą. Deja, tuo metu to padaryti nepavyko.

Daug dėmesio buvo skiriama ir lengvajai atletikai, aprašoma įrankių metimo, stūmimo technika, pateikiami taisyklingų judesių piešiniai, skelbiama užsienio sporto žinių.

Laikraštį spausdino „Varpo“ bendrovės spaustuvė Kaune. Kaina iš pradžių buvo 3–5 auksinai, vėliau – 50 centų. Leidimas, deja, nutrūko dėl finansinių sunkumų. Tačiau greitai atsirado kitų sporto periodinių leidinių. Pačius pirmuosius trumpai pristatysiu.

„SPORTAS“

Sporto ir fizinio auklėjimo žurnalas, ejęs 1923–1928 m. Kaune. Rašė apie visas sporto šakas ir medžioklę. Buvo dvisavaitinis, iliustruotas, 12–24 puslapių. Iš pradžių – Moterų sporto mėgėjų ratelio ir Lietuvos dviratininkų sąjungos (1–9 numeriai), nuo 1924 m. – dar ir Lietuvos futbolo lygos bei Kauno futbolo apygardos (10–21 numeriai) organas, nuo 1925 m. – Lietuvos sporto lygos, Lietuvos futbolo lygos, Kauno futbolo apygardos, Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos, Lietuvos dviratininkų sąjungos, sporto klubo „Kovas“, žydų gimnastikos ir sporto sąjungos „Makabi“, Kauno sporto klubo, Lietuvos vokiečių sporto sekcijos „Kultus“ ir Žydų atletikos klubo organas. 1927 m. prie leidėjų prisidėjo ir Kauno šachmatininkų draugija. Bendradarbiavo V. Balčiūnas, Steponas Darius, S. Garbačiauskas, Jonas Pyragius, Juozas Tysliava. Redaktorė Jona Šulginiene, atsakomasis (dabar įprasciau – atsakingasis) redaktorius Voldemaras Gurmanas, redaktorius administratorius Jurgis Šulginas. Išėjo 63 numeriai. Redakcijos adresas: Kaunas, K. Donelaičio g. 18, nuo 1925 m. – Telšių g. 3. Spausdino „Varpo“, vėliau „Raidės“ spaustuvė. Kaina 1 litas, nuo 1925 m. – 1,5 litas.

„SAULĖTOS PRAMOGOS“

Mokslo, blaivybės ir sveikatos žurnalo „Sargyba“ priedas sporto reikalams. Ėjo Kaune 1923 m. Skelbė Lietuvos gimnastikos ir sporto federacijos oficialius pranešimus, rašė apie gimnastikos, plaukimo, masažo ir saulės naudą. Redaktorius Karolis Dineika. Leido Lietuvių katalikų blaivybės draugija „Blaivybė“. Redakcijos adresas: Kaunas, Laisvės alėja 5–1.

Žurnalas „Sportas“, 1923 m.

„JĖGA IR GROŽIS“

Racionalios kūno kultūros laikraštis. Ėjo kartą per mėnesį (nereguliariai) 1923–1928 m. Kaune. Įsteigė K.Dineika ir J.Eretas. Leido Lietuvos gimnastikos ir sporto federacija. 1924–1925 m. ėjo kaip kūno kultūros mėnesinis laikraštis. Nuo 1926 m. – sezoninis racionalaus sporto jaunimo laikraštis, nuo 1928 m. – racionalios kūno kultūros laikraštis. Rašė apie jaunimo fizinį lavinimą ir auklėjimą, higienos, mankštos naudą. Redaktoriai Jonas Dagelis (1923–1924), Petronėlė Savukaitytė-Dineikienė (1925), Petras Balčiūnas (1925–1926 ir 1927–1928), K.Dineika (1926–1927), J.Eretas (1928). Bendradarbiavo Antanas Jurgelionis, Stasys Janušauskas, R.V.Raulinaitis. Spausdino „Raidės“, vėliau „Šviesos“ spaustuvė.

„SPORTO MENTURYS“

Sporto humoro ir satyros laikraštis, „Sporto“ laikraščio priedas. Ėjo Kaune 1925–1927 m., per Naujuosius metus (sausio 1 d.). Leido Moterų sporto mėgėjų būrelis (1925), Lietuvos futbolo lyga (1926–1927). Redaktorė Joana Šulginienė (1925), vėliau – redakcinė komisija: redaktorius administratorius J.Šulginas, narys – vyr. leitenantas Jonas Pyragius. Spausdino „Raidės“ spaustuvė. *Patikslinimas: mentorius – ne tik mokytojas, bet ir įkyrus patarėjas.*

„JAUNIMO SPORTAS“

Mėnesinis iliustruotas savaitraščio „Sargyba“ priedas. Ėjo 1928–1929 m. Kaune. Leido Lietuvos katalikų blaivybės draugija. Rašė apie įvairias sporto šakas, aiškino sporto reikšmę sveikatai, spausdino įvairių žaidimų, mankštos pratimų aprašymus, gydytojų patarimus. Redaktorius Karolis Dineika. Spausdino Vilniaus spaustuvė Kaune. Išėjo 13 numerių.

„ILIUSTRUOTAS SPORTAS“

Sporto savaitraštis. Ėjo Kaune 1929 m. Buvo gausiai iliustruotas, skelbė sporto naujienas iš šalies ir užsienio. Nagrinėjo Lietuvos sporto problemas, sporto reikšmę jaunimo gyvenime. Publikavo sportininkų šaržus. Leidėjas ir redaktorius Stasys Matulevičius.

Spausdino Kauno spaustuvė „Menas“, vėliau Zavišos ir Steponavičiaus spaustuvė. Kaina 60–50 centų. Adresas: Gedimino g. 21, vėliau A.Mickevičiaus g. 20b, Kaunas. Išėjo 21 numeris.

KETVIRTASIS DEŠIMTMETIS

Lietuvoje ketvirtąjį dešimtmetį iki Antrojo pasaulinio karo ėjo daug sporto leidinių. Tarp jų: „Mūsų sportas“ (1931–1932), „Fiziškas auklėjimas“ (1931–1940), „Sporto pasaulis“ (1933–1934), „Kūno kultūra ir sveikata“ (1933–1934), „Sporto tribūna“ (1933–1935), „Sparnai“ (1934), „Šachmatai ir bridžas“ (1934), „Sporto dienos“ (1935), „Sporto naujienos“ (1935–1936), „Lietuvos sparnai“ (1935–1940), „Stadionas“ (1936), „Lietuvos sportas“ (1937–1938), „Šachmatai“ (1938–1939), „Sporto žinios“ (1939).

VIENKARTINIAI LEIDINIAI

Tarpukariu pasirodė nemažai vienkartinį laikraščių ir žurnalų, skirtų sportui. Keletą jų galima paminėti. Kaune, Aukštojoje Fredoje, 1927 m. pasaulį išvydo vienkartinis leidinys „Jaunas sportininkas“.

Kupiškio vidurinės mokyklos sportininkų „Vyžių“ iniciatyva 1927–1929 m. šapirografu buvo spausdinamas laikraštis „Sportininkas“.

Kaune 1929 m. pasirodė vienkartinis leidinys „Priešolimpinis sporto menturus“.

1933 m. Kaune išėjo kišeninis sporto *magazinas* „Sporto pasaulis“. Tokių sporto entuziastų vienkartinį leidinių būta ir daugiau. Deja, aktyvėjantį sportinį gyvenimą nutraukė okupacija.

JĖGA IR GROŽIS

Racionalios kūno kultūros laikraštis

VI metal
Kaunas

1 Nr.
1928 m.

„Jėga ir grožis“, 1928 m.

SPORTO MENTURYS

Priedas prie „Sporto“ 18–20 Nr.

Kasdieninis laikraštis išeina vieną kartą per metus

Redakcija ir Administracija — dar nerado buto.

Redaktorius priimėjas kasdien šeštadienis nuo 7–7. Ataušyne po didžioja aluola...

1925 m. Sausio mėn. 1 d., Ketvirtadienis

Su Naujais Metais!

Sveikiname visus prakišiusius „mazilas-es“, užgolinius bekus ir „zavardilas“ su Naujais Metais, linkime jiems linksmai pašokti „Sporto Spaudos“ maskarade ir viską ten prakišti!

TELEGRAMOS

Nepaprastas įvykis.

KAUNAS 29.XII (viso pasaulio korespondentų) Šiandieną įvyko Lietuvos Sporto Lygos Centro Komiteto posėdis. Eina gandy, kad šis nepaprastas įvykis atsiiko per vice-pirmininko apsirikiimą, nes IX Pasaulio Olimpiada įvyks tik 1928 metais.

Lietuvis—pasaulio čempionas.

PARYŽIUS. 31.XII Vakar greituoju traukiniu atkeliavo į VIII Pasaulio Olimpiadą garus Lietuvos imtynininkas byle Petras. Kadangi jis nerado sau priešų, tai tur būt gaus pasaulio čempiono vardą

Kodėl „Makabi“ be rūmų.

VIENA. 31.XII Įvyko iškilmingas šešių aukštų namų atidarymas

A. A.

Staiga atsiskyrė

STEPAS GARBAČAUSKAS

Liet. Futbolo Lygos Reikalų Mėgėjas

Kūno išiektmas—pavasari, tiesiog į futbolo aikštę.

klauso bekiui Goldui („Hakojach“).

Per bankietį maloniai buvo kalbamasi apie beko laimėjimus.

BRUKSELIS. 30.XII. Gelermanas po keturių metų mokslo sėkmingai baigė Kojų Pakištimo Akademiją ir gavo

„Sporto menturus“, 1925 m.

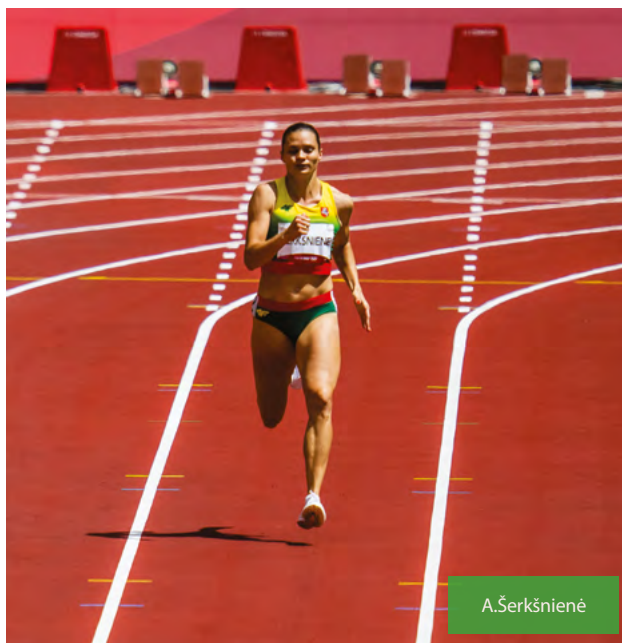
OLIMPIEČIAI NUTARĖ DĖTI TAŠKĄ KARJEROJE

Rugsėji apie profesionalių sportininkų karjeros pabaigą paskelbė du Lietuvos olimpiečiai – 34-erių lengvaatletė Agnė Šerkšnienė ir 27-erių plaukikas Deividas Margevičius.

Jau senokai su šeima Šveicarijoje gyvenanti A.Šerkšnienė yra daugkartinė Lietuvos čempionė, jai priklauso mūsų šalies 200 m bėgimo rekordas. 2021 m. ji startavo Tokijo olimpinėse žaidynėse.

Apie apsisprendimą A.Šerkšnienė parašė socialiniuose tinkluose: „Galėčiau parašyti labai daug, bet labai užtruksite skaityti... Po 23 metų lengvosios atletikos būrelyje/takelyje atėjo laikas pokyčiams ir naujai pradžia. Emocijų antplūdis tiesiog didžiulis, bet labai noriu padėkoti visiems mane palaikiusiems: šeimai, draugams, treniruočių partneriams, sirgaliams. Visiems gydytojams, fizioterapeutams ir treneriams, be kurių profesionalaus sportininko karjera būtų neįmanoma, savo šveicariškam klubui LCZ, Lietuvos lengvosios atletikos federacijai, Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui, buvusiai Kauno sporto mokyklai „Viltis“, kurioje pradėjau sportuoti, taip pat norėčiau paspausti ranką dar daugeliui asmeniškai. Per tuos metus pažinau labai daug įdomių žmonių, ir tai man – viena didžiausių dovanų.“

Daugkartinis Lietuvos čempionas ir rekordininkas, Rio de Žaneiro ir Tokijo olimpinėse žaidynių dalyvis D.Margevičius taip pat paliko įrašą socialiniuose tinkluose: „Plaukimo bendruomenėje praleidau 22 metus. Esu dėkingas už išugdytą charakterį, už patirtus nuotykius ir už suteiktas galimybes atstovauti Lietuvai. Dėkoju visiems treneriams, kurie, gal ir nežinodami, prisidėjo prie mano tobulėjimo. Išskirtinai dėkoju treneri Jolantai Dulevičienei, kuri pradėjo mano kelionę ir atidavė daug metų. Treneri Inai Paipelienei, kuri mane lydėjo ir palaikė dvejose olimpinėse žaidynėse. Pauliui Andrijauskui ir Jūratei Statkevičienei už palaikymą ir buvimą šalia. Ačiū visiems sportininkams – be jų nebūtų konkurencijos ir gerėjančių rezultatų. Visiems rinktinės nariams: Andriui Šidlauskui, Giedriui Titeniui, Danui Rapšiiui, su kuriais praleidome daugiausiai laiko stovyklose. Su visais jumis buvo labai smagu ir gera. Taip pat dėkoju Lietuvos plaukimo federacijai už galimybes ir kantrybę. Atėjo laikas naujam etapui.“

Kipras Štreimikio nuotr.

A.Šerkšnienė

Vytauto Dranginio nuotr.

D.Margevičius

LIETUVIUI – BRONZA

Olimpietis imtynininkas Mantas Knystautas užkopė ant garbės pakylės Belgrade (Serbija) vykusiame pasaulio čempionate.

Lietuvis kovoje dėl svorio kategorijos iki 130 kg bronzos palaužė olimpinį vicečempioną kartvelą Iakobį Kajaia 2:1. Prieš tai 28 metų M.Knystautas aštuntfinalyje 5:1 įveikė vengrą Dariuszą Attilą, ketvirtfinalyje 5:1 nugalėjo norvegą Oskarą Marviką, o pusfinalyje 1:2 nusileido iranietiiui Aminui Mirzazadehui.

M.Knystautas nuo nepriklausomybės atkūrimo Lietuvai iškovojo ketvirtą pasaulio čempionato bronzos medalį. Prieš jį irgi bronzos medalius parsivežė trys imtynininkai: Kristupas Šleiva (iki 72 kg, 2021 m. Osle) ir broliai Edgaras (iki 66 kg, 2014 m. Taškente) bei Valdemaras (iki 74 kg, 2007 m. Baku) Venckaičiai.

Iki šiol aukščiausiai buvo pakilęs Mindaugas Ežerskis, kuris 2007 m. Baku vykusiame čempionate pelnė pasaulio pirmenybių sidabrą (svorio kategorija iki 96 kg).

„Kartvelą, kaip ir visus potencialius varžovus, stebiu ir analizuoju. Žinojau jo silpnąsias puses, įsiklausiau į trenerio Mindaugo Ežerskio, kuris padėjo patobulinti ridenimo techniką, patarimus. Visas darbas nenuėjo perniek ir dabar atsispindi šioje metalo plokštelėje“, – grįžęs į Lietuvą ir rodymas pasaulio čempionato bronzą šypsojosi M.Knystautas.

Valdo Malinausko nuotr.

M.Knystauto rankoje – pasaulio bronzos

APDOVANOJIMAI – SUKAKTUVININKAMS IR OLIMPIEČIAMS

Rugsėjo 15 d. LTOK tradiciškai pagerbti ir apdovanoti garbingus jubiliejus minintys Lietuvos sportui ir olimpizmui nusipelnę asmenys.

Taip pat minint 50-ąsias Miuncheno olimpinį žaidynių metines pagerbti žaidynėse dalyvavę sportininkai. Iš viso šiose žaidynėse dalyvavo aštuoni Lietuvos atletai: lengvaatlečiai Anatolijus Baranovas, Kęstutis Šapka, olimpinė vicečempionė Nijolė Sabaitė, Rimantas Plungė, Romualdas Bitė, plaukikė Birutė Užkuraiytė-Statkevičienė, olimpiniai čempionai irklotojas Vladislavas Česiūnas ir krepšininkas Modestas Paulauskas.

Apdovanojimus teikė olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, o jų atvyko atsiimti B. Užkuraiytė-Statkevičienė, K. Šapka ir R. Bitė. Olimpino čempiono V. Česiūno apdovanojimą atsiėmė jo dukra Veronika.

Taip pat pagerbti sportui ir olimpizmui nusipelnę sukaktuvininkai.

LTOK pirmojo laipsnio ženklų „Už nuopelnus“ – ilgametis Lietuvos savivaldybių sporto padalinių vadovų asociacijos prezidentas, nusipelnęs treneris, sporto organizatorius, ilgametis Kauno miesto sporto vadovas Albinas Grabnickas (70 metų).

LTOK antrojo laipsnio ženklų „Už nuopelnus“ – lengvaatletė, trenerė, fizinio ugdymo pedagogė, sporto organizatorė, ilgametė Lietuvos sporto veteranų asociacijos vadovė Danutė Ivašauskienė (85) ir 1988 m. LTOK atkuriamojo suvažiavimo dalyvis, ilgametis LTOK generalinės asamblėjos narys, sporto organizatorius, treneris, teisėjas Bernardas Laurinaitis (65).

LTOK prizų „Citius. Altius. Fortius“ – ilgametis Birštono sporto centro vadovas, Birštono vaikų ir jaunių sporto mokyklos irklavimo treneris, parengęs Lietuvos čempionų, pasaulio jaunių irklavimo čempionatų dalyvių, Saulius Smailys (70) ir futbolininkas, Vilniaus universiteto Sveikatos ir sporto centro lektorius, Vilniaus universiteto futbolo rinktinės treneris, Olimpines akademijos narys bei Lietuvos studentų futbolo lygos prezidentas Rimantas Turskis (65).

LTOK medaliu „Už nuopelnus olimpizmui“ – fechtavimo sporto meistras, daugkartinis Lietuvos fechtavimo čempionas Ričardas Venckūnas (70) ir tarptautinės kategorijos FINA teisėja, teisėjavusi aukščiausio lygio čempionatuose, patyrusi plaukimo trenerė Milda Šeibokaitė (50).

Sukaktuvinių pagerbimas

Miuncheno olimpiečių pagerbimas

„Olimpine žvaigždė“ – Lietuvos irklavimo čempionė, nacionalinės rinktinės narė, kūno kultūros mokytoja, 2000 m. Sidnėjaus olimpinį žaidynių bronzos medalio laimėtoja Kristina Poplavskaja-Bagvilienė (50).

MIUNCHENE PAGERBĖ TERORO AUKAS

Olimpinė čempionė, Europos olimpinio komitetų asociacijos (EOK) viceprezidentė Daina Gudžinevičiūtė pirmadienį dalyvavo 1972 m. Miuncheno olimpinio žaidynių tragedijos minėjime ir aukų pagerbimo ceremonijoje.

1972 m. Miuncheno olimpinio žaidynių olimpiniam kaimelyje įvyko įkaitų drama, nusinešusi 11 Izraelio sportininkų ir Vokietijos policijos pareigūno gyvybes.

„Olimpinės žaidynės – draugystės, pagarbos ir garbingo varžymosi šventė. Iki šiol sunku suprasti, kaip tokiam renginyje galėjo įvykti tokia protu nesuvokiama tragedija. Nors praėjo pusšimtis metų, aukų atminimas neblėsta. Tai iki šiol juodžiausia diena olimpinio žaidynių istorijoje, tapusi labai skaudžia pamoka“, – sakė renginyje EOK atstovavusi LTOK prezidentė.

Šioje ceremonijoje dalyvavo Vokietijos prezidentas Frankas Walteris Steinmeieris, Izraelio prezidentas Isaacas Herzogas, Tarptautinio olimpinio komiteto prezidentas Thomas Bachas, Izraelio nacionalinio olimpinio komiteto vadovai, aukų artimieji.

Izraelio nacionalinio olimpinio komiteto prezidentė Y. Arad ir D. Gudžinevičiūtė

D. Gudžinevičiūtė dalyvavo dviejose ceremonijose: pirmoji kartu su aukų artimaisiais vyko olimpiniam kaimelyje, antroji – netoli Miuncheno esančioje Fiurstenfeldbruko oro pajėgų bazėje.

POSĖDYJE – APIE RENGINIUS, PROJEKTUS IR PERMAINAS

Rugsėjo 15 d. Vilniuje vyko LTOK vykdomojo komiteto posėdis. Susitikimo metu aptarti olimpinio švietimo renginiai bei jaunųjų sportininkų pasirodymas Europos jaunimo olimpiniam festivalyje.

LTOK olimpinio sporto direktorius Einius Petkus pristatė liepą Banska Bistricoje (Slovakija) vykusio Europos jaunimo olimpinio festivalio rezultatus.

Lietuvai atstovavo 55 sportininkų rinktinė, kuri iškovojo 10 medalių – 4 aukso, 4 sidabro ir 2 bronzos.

„Festivalis buvo labai sėkmingas, medalius laimėjo 40 proc. rinktinės, daug kas pagerino asmeninius rezultatus ar liko per žingsnį nuo medalių. Festivalyje Lietuvos rinktinė turėjo geriausias įmanomas tiek gyvenimo, tiek sporto sąlygas. Į renginį vežėmės keturis medikus ir nemažai medicininės įrangos. Sportininkai turėjo galimybę ne tik spręsti sveikatos problemas, bet ir progą susipažinti su traumų prevencija ir greitesnio atsigavimo galimybėmis“, – sakė Lietuvos misijos Banska Bistricoje vadovas E.Petkus.

Sportininkų pasirėngimu olimpiniam festivaliui rūpinosi savivaldybės, federacijos, o kai kuriais atvejais – ir patys tėvai. LTOK skyrė 80 tūkst. eurų baigiamosioms treniruočių stovykloms, apmokėjo kelionę, padengė aprangos išlaidas. LTOK

sumokėjo ir dalyvavimo mokesčius: viena para akredituotam žmogui atsiėjo 90 eurų.

Tiesa, pasikeitus sporto finansavimo sistemai padengti baigiamųjų treniruočių stovyklų išlaidas LTOK galėjo paskutini kartą.

LTOK vykdomasis komitetas taip pat patvirtino pokyčius Lietuvos olimpiniam fonde (LOF). Iki šiol LOF vadovavusį Mantą Marcinkevičių keičia ilgametę vadybos ir vadovavimo patirtį turinti Lina Minderienė. Sutartis su M.Marcinkevičiumi nutraukta abipusiu susitarimu.

„Dėkojame Mantui už darbą ir įdėtą indėlį į olimpinio judėjimo bei Lietuvos olimpinę komandą vienijančio „LTeam“ ženkle plėtrą. Linkime sėkmės tolesniame karjeros kelyje“, – sakė LOF valdybos pirmininkė D.Gudzinevičiūtė.

LTOK olimpinio švietimo direktorius Kasparas Šileikis posėdyje pristatė rudenį prasidėsiančias veiklas – projektus „Olimpinis menas“ ir „Svajonių komandos“, Lietuvos fizinio ugdymo mokytojų apdovanojimus, Olimpijų vertybių ugdymo programos mokymus, pasirėngimą Lietuvos mažųjų žaidynėms – didžiausiam mūsų šalyje ikimokyklinio ugdymo vaikams skirtam fizinio ugdymo projektui.

FESTIVALIJE „BŪTENT!“ – PRASMINGA DISKUSIJA

Sveika gyvensena – viena labiausiai mitais apipintų gyvenimo sričių. Visavertė mityba, tinkamas požiūris į judėjimą bei fizinį aktyvumą – aktualūs kiekvienam, norinčiam sveikai gyventi bei tuo įkvėpti vaikus. Būtent šias temas gaubiančius mitus LTOK pakvietė išsklaidyti per diskusijų festivalį „Būtent!“ vykusių pokalbį „Nevalgyk po šešių ir kiti sveiką gyvenseną gaubiantys mitai“.

Diskusijos metu šias temas narstė mitybos specialistas, biomedicinos mokslų daktaras Artūras Sujeta, su olimpiečiais dirbęs kineziterapeutas Tomas Linksmuolis bei Respublikinės ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacijos (RIUKKPA) prezidentė Audronė Vizbarienė.

„Mitybą šiais laikais mes galime atskirti nuo kūno įvaizdžio ir kalbėti kaip apie priemonę, kuri žmonėms gali padėti efektyviau galvoti. Ar reikia nevalgyti po šešių? Tyrimai rodo, jog nevalgyti reikėtų likus bent dviem valandoms iki miego, kitu atveju maistas bus pasisavinamas, bet tai tiesiog gali sutrukdyti miego REM fazėms“, – specialistų pokalbį pradėjo A.Sujeta.

Didelio dėmesio sulaukusioje diskusijoje dalyvavusi A.Vizbarienė šiuo metu įsitraukusi į unikalų Lietuvos fizinio raštingumo modelio kūrimo procesą. Ji džiaugėsi galimybe renginyje aptarti ikimokyklinio amžiaus vaikų fizinio aktyvumo svarbą.

Kalbėdamas apie suaugusiųjų sporto ir judėjimo mitus, T. Linksmuolis pabrėžė, kad žmogaus kūnas linkęs prisitaikyti prie absoliučiai visko, tačiau svarbu krūvį taisyklingai paskirstyti.

Žurnalisto Sauliaus Nalivaikos moderuojamos diskusijos metu specialistai aptarė daugybę aktualių temų bei atsakė į žiūrovams rūpimus klausimus.

Dvi dienas trukusiame festivalyje taip pat buvo įrengta „LTeam“ zona, kurioje renginio dalyviai buvo kviečiami išbandyti šaudymą iš lanko, akrojoją, amerikietišką žaidimą „Corn Hole“, vaikščiojimą virve, beisbolą, irklavimo pamokas dalijo olimpinis vicečempionas Saulius Ritteris, o fechtavimo paslapčių mokė Viktė Ažukaitė.

Vaikų zonoje RIUKKPA specialistės mažuosius kvietė išbandyti Lietuvos mažųjų žaidynių veiklas ir žaidimus.

Donato Žvirblio nuotr.

Diskusija festivalyje „Būtent!“

DVIGUBAS TALENTAS

NORS BIATLONAS – ŽIEMOS SPORTAS, VASARĄ ATLETAI GALI VARŽYTIS RIEDSLIDĖMIS. BŪTENT SVARBIAUSIOSE VASAROS BIATLONŲ VARŽYBOSE – PASAULIO ČEMPIONATE RŪPOLDINGE (VOKIETIJA) ŠIEMET SUŽIBĖJO MAKSIMAS FOMINAS. JIS TRIUMFAVO JAUNIMO GRUPĖS SUPERSPRINTO RIEDSLIDĖMIS RUNGTYJE IR TAPO PIRMUOJU LIETUVOS ATSTOVU, IŠKOVOJUSIU AUKSO MEDALĮ TOKIOSE VARŽYBOSE.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

Christiano Manzoni (IBU) nuotr.

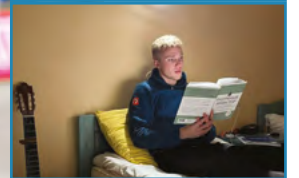
GERIAUSI

Knyga: Martino Fourcade'o biografija (knygos pavadinimo pažodinis vertimas „Mano svajonė apie auksą ir sniegą“).

Grupė / atlikėjas: The Weeknd.

Filmas / serialas: „13 rajonas“.

M.Fomino triumfas pasaulio čempionate

Atlėtas randa laiko ir knygoms, ir muzikai

Asmeninio albumo nuotr.

Kalbėdamas apie veiklas laisvu metu biatlonininkas prisipažįsta, kad knygos ir muzika yra svarbios jo laisvalaikio dalys, be to, jis pats moka groti gitara.

RANDA LAIKO KNYGOMS

M.Fominas prisipažįsta, kad knygas dažniau pradėjo skaityti, kai žengė pirmuosius žingsnius į profesionalųjį sportą ir pateko į rinktinę.

„Supratau, kad kartais tarp treniruočių arba laisvą dieną mes turime daug laisvalaikio, todėl reikėjo naujos veiklos. Taip pradėjau skaityti knygas. Vaikystėje nelabai mėgau skaityti, nes galvojau, kad tai nesąmonė ir iš knygų nedaug naudos“, – prisipažįsta biatlonininkas.

Dabar jis ypač pamėgo psichologines knygas, nes šis aspektas kiekvienam sportininkui labai svarbus.

„Skaityu apie sporto psichologiją, tiesiog psichologijos pagrindus, taip pat nutriciologiją, profesionalių sportininkų biografiją, sportinę ir kartais grožinę literatūrą, – vardija M.Fominas. – Šiuo metu skaitau Benjamino Grahamo „Protingas investuotojas“.

Kaip vieną iš mėgstamiausių knygų jis išskiria Prancūzijos biatlon legendos Martino Fourcade'o biografiją. Taip pat jam patinka Marko Mansono kūryba.

„Vietos ir laiko skaitymui nesirenku. Skaityu, kai atsiranda noras. Pavyzdžiui, galiu skaityti, kai skrendu, važiuoju autobusu arba tiesiog prieš miegą“, – sako M.Fominas.

BIATLONININKAS MELOMANAS

Maksas Korzas, MiyaGi, The Weeknd, „8 kambarys“ – tai keletas M.Fomino favoritų muzikos pasaulyje.

„Šiaip klausau įvairios muzikos, aš melomanas. Stovyklų metu

galiu rečiau klausyti, bet kai grįžtu į Lietuvą, muzikos klausau nuolat, nes yra daugiau laisvo laiko, dažniausiai – važiuodamas automobiliu“, – pritaria M.Fominas ir prisipažįsta, jog muziką labiau mėgsta klausyti per kolonėles, o ne ausines.

Biatlonininkas atskleidžia, kad anksčiau neklausydavo lietuviškų dainų, bet pastaruoju metu gimtinėje išleidžiama daug geros muzikos, todėl jų grojaraštyje atsirado nemažai.

„Pavyzdžiui, šiuo metu labai patinka „2Kvėpavimo“ kūrinys. Neprisant to, vis tiek daugiau klausau užsienio atlikėjų kūrybos“, – prisipažįsta sportininkas.

Įdomus faktas – M.Fominas pats groja gitara. „Man tai yra kaip meditacija. Kartais bandau kurti dainas“, – dar vieną talentą atskleidžia biatlonininkas.

M.Fominas kol kas vienintelį kartą buvo koncerte – gyvai stebėjo „8 kambario“ pasirodymą. Nors buvo linksma, pasirodymas didelio įspūdžio nepaliko. Taip pat sportininkas apsilanko miesto šventėse vykstančiuose koncertuose. Jis tikisi ateityje patekti į garsiausius festivalius, nes tai būtų įdomi ir smagi patirtis.

PATINKA VEIKSMO FILMAI

Tuo tarpu filmams M.Fominas daug laiko neskiria.

„Man patinka žiūrėti filmus, bet, nors ir keistai tai skamba, kartais jiems gaila laiko, – atskleidžia M.Fominas. – Tikriausiai, kaip ir daugumai vyrų, man patinka veiksmo filmai.“

Biatlonininkas labiausiai liko sužavėtas filmu „13 rajonas“. Nors jį matė daugybę kartų, neatsisakytų to padaryti dar kartą. Anksčiau jam labai patiko filmas „Drugelis“ („Papillon“).

„Filmus žiūriu pagal situaciją. Galiu žiūrėti ir per televizorių, ir per telefoną, bet dažniausiai – per kompiuterį“, – sako sportininkas.

ĮSISIURBĖ ERKĖ? NEPANIKUOKITE – IŠTIRKITE ERKĘ ARBA KRAUJĄ!

Atliekame gyvų ir negyvų erkių tyrimus! Įsisiurbus erkei, ją būtina kuo greičiau ištraukti specialiu traukikliu ar pincetu. Ištrauktą erkę (gyvą ar negyvą, gali būti ir be galvos) atneškite į laboratoriją ištyrimui!

Erkės ištyrimas dėl erkinio
encefalito (PGR)

Erkės ištyrimas dėl Laimo
ligos (PGR)

Erkinio encefalito
(IgG arba IgM)
antikūnų tyrimai
iš kraujo

12,50
eur

Laimo ligos
(IgG arba IgM)
antikūnų tyrimai
iš kraujo

12,00
eur

LTeam LAB – L TOK medicinos partneriai

„LTeam LAB“. KAS TAI?

Tai Affidea klinikoje esanti sporto medicinos, mokslo ir tyrimų laboratorija, įkurta bendradarbiaujant su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu. Tai – pirmą tokia laboratorija šalyje, skirta visiems – nuo sporto entuziastų iki olimpinės rinktinės narių.

„LTEAM LAB“ TEIKIAMOS SPORTO MEDICINOS PASLAUGOS:

- Sporto medicinos gydytojų konsultacijos.
- Spiroergometrija.

Fizinio krūvio mėginys su kvėpuojamąja dujų analize, VO_2 max – elektrokardiogramos, iškvėptų ir įkvėptų dujų (deguonies ir anglies dvideginio) registravimas fizinio krūvio metu.

- Anaerobinio / aerobinio slenksčių nustatymas, mėginio metu matuojant laktato koncentraciją kraujyje.
- Veloergometrija.

Fizinio krūvio mėginys — elektrokardiogramos registravimas fizinio krūvio metu.

- Specialaus darbingumo nustatymas įvairiais ergometrais (pagal sporto šaką).

Atliekami ant specialių ergometrų: veloergometro, baidarių / kanojų irklavimo, plaukimo, slidinėjimo bei irklavimo.

- Fizinio išsivystymo rodiklių tyrimas.

Plaštakų jėga (kg), psichomotorinės reakcijos greitis (mls), judesių dažnio testas, ortostatinis ir / ar nuovargio įvertinimo testas (pagal širdies darbą ramybėje, orostazėje, atliekant mažo intensyvumo fizinį krūvį bei atsigavimą po jo), plaučių gyvybinė talpa (l).

- Nuovargio įvertinimo tyrimai.

Pagal širdies darbą ramybėje, orostazėje, atliekant mažo intensyvumo fizinį krūvį bei atsigavimą po jo.

- Šuolio testai.

Įvertinamas jėgos pasiskirstymas statinio ir dinaminio raumenų darbo metu, nustatomas šuolio aukštis ir atsispyrimo laikas.

- Kūno sudėties analizė.

Raumenų – riebalų masės, vandens, baltymų, mineralinio kiekio nustatymas bei kūno sudėties korekcija.

- Echoskopija (ultragarsinis tyrimas).

- Kraujo tyrimų programos sportuojantiems. MINI, MIDI ir MAXI

